

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/29/EK

(2009. gada 23. aprīlis),

ar ko Direktīvu 2003/87/EK groza, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK ⁽⁴⁾ ir izveidota Kopienas sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecībai (Kopienas sistēma), lai veicinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju rentablu un ekonomiski pamatotu samazinājumu.
- (2) ANO Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām (UNFCCC), ko Eiropas Kopienas vārdā apstiprināja ar Padomes Lēmumu 94/69/EK ⁽⁵⁾, ir izveidota ar pamatmērķi stabilizēt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu koncentrāciju atmosfērā tādā līmenī, kas novērstu bīstamu antropogēnisku iejaukšanos klimata sistēmā. Lai sasniegtu šo mērķi, ikgadējais zemeslodes virsmas vidējās temperatūras pieaugums nedrīkstētu pārsniegt 2 °C, salīdzinot ar pirmsrūpniecības laikmeta līmeni. Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) jaunākais novērtējuma ziņojums liecina, ka, lai šo mērķi sasniegtu, līdz 2020. gadam jāsamazina siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju maksimums, kam seko emisiju samazinājums. Tas nozīmē, ka jāpalielina Kopienas pūliņi emisiju samazināšanas jomā, šajā procesā nekavējoties jāiesaista attīstītās valstis un jārosina jaunattīstības valstu līdzdalība.
- (3) Eiropadomes 2007. gada marta Briseles sanāksmē ir pauta nelokāma apņemšanās līdz 2020. gadam siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas Kopienā samazināt vismaz par 20 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni, vai pat par 30 %, ja citas attīstītās valstis apņemas īstenot līdzvērtīgus

emisiju samazinājumus, bet ekonomiski spēcīgākās jaunattīstības valstis apņemas emisijas samazināt proporcionāli to saistībām un iespējām. Līdz 2050. gadam siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas pasaulē jāsamazina vismaz par 50 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni. Visām ekonomikas nozarēm, tostarp starptautisko jūras pārvadājumu un aviācijas nozarei, būtu jāsniedz pienācīgs ieguldījums, lai panāktu šos emisiju samazinājumus. Aviācijas nozares ieguldījumu emisiju samazināšanā rada nozares iekļaušana Kopienas sistēmā. Ja līdz 2011. gada 31. decembrim dalībvalstis nav apstiprinājušas ar Starptautisko Jūrniecības organizāciju saistītu starptautisku nolīgumu, kura emisiju samazināšanas mērķos ietilptu arī starptautiskā jūras transporta emisijas, vai Kopiena nav apstiprinājusi šādu nolīgumu saistībā ar UNFCCC, Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikums, lai atbilstīgi saskaņotiem noteikumiem starptautiskā jūras transporta emisijas iekļautu Kopienas emisiju samazināšanas saistībās, par mērķi izvirzot ierosinātā tiesību akta stāšanos spēkā līdz 2013. gadam. Šādam priekšlikumam būtu maksimāli jāsamazina jebkāda veida negatīva ietekme uz Kopienas konkurētspēju, vienlaikus ņemot vērā iespējamās ieguvumus vides jomā.

- (4) Eiropas Parlaments 2008. gada 31. janvāra Rezolūcijā par Bali konferences par klimata pārmaiņām rezultātiem (COP 13 un COP/MOP 3) ⁽⁶⁾ atgādināja savu nostāju, ka rūpnieciski attīstītajām valstīm būtu jāapņemas līdz 2020. gadam samazināt savas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas vismaz par 30 % un līdz 2050. gadam – vismaz par 60 līdz 80 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeņiem. Ņemot vērā, ka tas gaida pozitīvu iznākumu COP 15 sarunām, kas 2009. gadā notiks Kopenhāgenā, Eiropas Savienībai vajadzētu sagatavot stingrākus emisiju samazināšanas mērķus 2020. gadam un turpmākajam laikposmam, kā arī jācenšas nodrošināt, ka pēc 2013. gada Kopienas sistēma vajadzības gadījumā ļauj pieņemt stingrākus emisiju ierobežojumus, kas būtu daļa no Eiropas Savienības ieguldījuma, tiecoties panākt jaunu starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām (turpmāk "starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām").
- (5) Lai sekmētu šo ilgtermiņa mērķu sasniegšanu, ir lietderīgi nospraust prognozējamu kursu to emisiju samazināšanai, ko rada Kopienas sistēmā iekļautās iekārtas. Lai izmaksu ziņā lietderīgi īstenotu Kopienas apņemšanos siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas samazināt par vismaz 20 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni, būtu jāpanāk, ka šādām iekārtām piešķirto emisiju kvotu apjoms 2020. gadā ir par 21 % zemāks nekā šo iekārtu emisiju līmenis 2005. gadā.

⁽¹⁾ OV C 27, 3.2.2009., 66. lpp.

⁽²⁾ OV C 325, 19.12.2008., 19. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 33, 7.2.1994., 11. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 68 E, 21.3.2009., 13. lpp.

- (6) Lai Kopienas sistēmu padarītu noteiktāku un paredzamāku, būtu jākonkretizē noteikumi, lai palielinātu Kopienas sistēmas devumu centienos panākt vispārēju emisiju samazinājumu par vairāk nekā 20 %, sevišķi ņemot vērā Eiropadomes izvirzīto mērķi līdz 2020. gadam samazināt emisijas pat par 30 %, kas saskaņā ar zinātnes atziņām ir vajadzīgs, lai novērstu bīstamas klimata pārmaiņas.
- (7) Kad Kопiena un trešās valstis būs noslēgušas starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, saskaņā ar kuru tiks veikta rīcība pasaules mērogā pēc 2012. gada, ievērojams atbalsts būtu jāsniedz, lai kreditētu emisiju samazinājumus šajās valstīs. Kamēr šāda vienošanās nav noslēgta, tomēr būtu jāparedz lielāka noteiktība attiecībā uz ārpuskopienas kredītu turpmāku izmantošanu.
- (8) Lai gan pirmajā tirdzniecības posmā gūtā pieredze liecina, ka Kopienas sistēmai ir potenciāls, un emisiju kvotu valsts sadales plānu pabeigšana otrajam tirdzniecības periodam ļaus panākt ievērojamus emisiju samazinājumus līdz 2012. gadam, 2007. gadā veiktā pārskatā konstatēts, ka katrā ziņā jāizveido saskaņotāka emisiju tirdzniecības sistēma, lai lietderīgāk izmantotu ieguvumus no emisiju tirdzniecības, novērstu traucējumus iekšējā tirgū un sekmētu emisiju tirdzniecības sistēmu savstarpēju sasaisti. Turklāt būtu jānodrošina lielāka paredzamība un jāpaplašina sistēmas darbības joma, to attiecinot uz jaunām nozarēm un gāzēm, lai dotu spēcīgākus signālus par oglekļa cenām, kas savukārt stimulētu nepieciešamos ieguldījumus, un lai sniegtu jaunas emisiju samazināšanas iespējas, kas savukārt ļaus pazemināt emisiju samazināšanas izmaksas un palielināt sistēmas efektivitāti.
- (9) Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu definīcija būtu jāsapņo ar UNFCCC doto definīciju; jāprecizē atsevišķu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu globālās sasilšanas potenciāla noteikšana un atjaunināšana.
- (10) Kopienas sistēma būtu jāpaplašina un jāattiecina uz citām iekārtām, kuru radīto emisiju monitoringu un pārbaudi iespējams veikt un par tām ziņot ar tādu pašu precizitāti, kā paredzēts pašlaik piemērojamās prasībās par monitoringu, ziņošanu un pārbaudi.
- (11) Ja ir ieviesti līdzvērtīgi siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanas pasākumi (sevišķi nodokļu pasākumi) attiecībā uz mazām iekārtām, kuru emisijas nepārsniedz 25 000 tonnu CO₂ ekvivalenta gadā, būtu vajadzīga procedūra, ļaujot dalībvalstīm izslēgt šādas nelielas iekārtas no emisiju tirdzniecības sistēmas, kamēr vien tiek piemēroti minētie pasākumi. No Kopienas sistēmas var izslēgt arī slimnīcas, ja tās apņemas veikt līdzvērtīgus pasākumus. Šādas robežvērtības piemērošana ir salīdzinoši visizdevīgākā no administratīvo izmaksu samazināšanas viedokļa, proti, administratīvās vienkāršības dēļ ir iespējams samazināt administratīvās izmaksas par katru no sistēmas izslēgto CO₂ ekvivalenta tonnu. Tā kā kvotas vairs nepiešķirs uz pieciem gadiem un tā kā ir jāuzlabo noteiktība un paredzamība, jāparedz noteikumi par to, cik bieži būtu jāpārskata siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emitēšanas atļaujas. Dalībvalstu ziņā ir ierosināt pasākumus, kuri piemērojami mazām iekārtām un kuri emisiju samazināšanu veicina līdzvērtīgā mērā kā Kopienas sistēma. Šādi pasākumi varētu būt, piemēram, nodokļu uzlikšana, nolīgumi ar rūpniecības nozarēm un regulējums. Ņemot vērā, ka ir jāsamazina nevajadzīgi administratīvi apgrūtinājumi mazajiem emitētājiem, dalībvalstis var noteikt vienkāršotas procedūras un pasākumus šīs direktīvas prasību izpildei.
- (12) Informācijai par šīs direktīvas piemērošanu vajadzētu būt viegli pieejamai, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).
- (13) Kopienas kvotu kopapjomam, ko aprēķina 2008.–2012. gada perioda vidū, būtu lineāri jāsamazinās, lai emisiju tirdzniecības sistēma nodrošinātu pakāpenisku un prognozējamu emisiju samazinājumu laika gaitā. Ik gada kvotas būtu jāsamazina par 1,74 % no kvotu apjoma, ko dalībvalstis piešķirušas saskaņā ar Komisijas lēmumiem par kvotu valsts sadales plāniem laikposmam no 2008. gada līdz 2012. gadam; tā panāks, ka ar Kopienas sistēmas starpniecību izmaksu ziņā lietderīgi tiks sekmēta Kopienas mērķa sasniegšana – līdz 2020. gadam samazināt kopējās emisijas par vismaz 20 %.
- (14) Tādējādi Kopienas sistēmā izdosies 2020. gadā panākt emisiju samazinājumu par 21 % (salīdzinot ar 2005. gadā reģistrēto līmeni), ierēķinot gan to, ka laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam ir paplašināta darbības joma, salīdzinot ar laikposmu no 2005. gada līdz 2007. gadam, gan emisiju datus tirdzniecības sektorā 2005. gadā, ko izmantoja, lai izvērtētu Bulgārijas un Rumānijas emisiju kvotu valsts sadales plānus laikposmam no 2008. gada līdz 2012. gadam; tas nozīmē, ka 2020. gadā piešķirs ne vairāk kā 1 720 miljonus kvotu. Precīzu emisiju daudzumu aprēķinās pēc tam, kad dalībvalstis būs piešķirušas kvotas saskaņā ar Komisijas lēmumiem par emisiju kvotu valsts sadales plāniem laikposmam no 2008. gada līdz 2012. gadam, ievērojot to, ka kvotu sadales apstiprināšana dažām iekārtām bija atkarīga no šo iekārtu emisiju pamatotības un pārbaudes. Kad būs piešķirtas kvotas laikposmam no 2008. gada līdz 2012. gadam, Komisija publicēs Kopienas kvotu kopapjomu. Kopienas emisiju kopapjoms būtu jākorģē, lai tiktu ņemtas vērā iekārtas, kas Kopienas sistēmā iekļautas vai no tās izslēgtas laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam vai no 2013. gada.
- (15) Papildu pūliņi, ko veiks Kopienas tautsaimniecība, ir nepieciešami, tādēļ cita starpā jāpanāk, ka pārskatītā Kopienas sistēma darbojas ar vislielāko ekonomisko efektivitāti un tās pamatā ir kvotu sadales nosacījumi, kas ir pilnībā saskaņoti visā Kopienā. Tādēļ kvotu sadales pamatā vajadzētu būt izsolei – tā ir visvienkāršākā sistēma, ko parasti

uzskata arī par ekonomiski efektīvāko. Tas ļautu arī novērst virspēļas gūšanu un nodrošinātu vienādu konkurences apstākļus gan esošajām iekārtām, gan jaunajām iekārtām un ekonomikām, kuru ekonomiskā izaugsme ir straujāka nekā vidējais rādītājs.

(16) Lai saglabātu Kopienas sistēmas vides un administratīvo efektivitāti, nepieļautu konkurences kropļojumus un jaunajām iekārtām paredzētās rezerves pārāgru izlietošanu, būtu jāsaskaņo noteikumi jaunām iekārtām, lai nodrošinātu, ka visas dalībvalstis īsteno vienu un to pašu pieeju, jo īpaši attiecībā uz jēdzienu "iekārtas būtiska paplašināšana". Tādēļ būtu jāparedz nosacījumi par saskaņotu noteikumu pieņemšanu attiecībā uz šīs direktīvas īstenošanu. Šajos noteikumos jēdziens "būtiska paplašināšana" attiecīgā gadījumā definējams kā iekārtas esošās uzstādītās jaudas palielināšana par vismaz 10 % vai kā būtisks iekārtas radīto emisiju pieaugums, kas saistīts ar uzstādītās jaudas palielināšanu. Kvotu sadale no jaunajām iekārtām paredzētās rezerves būtu īstenojama tikai tad, ja tā notiek saistībā ar iekārtas būtisku paplašināšanu.

(17) Visām dalībvalstīm nāksies veikt ievērojamus ieguldījumus, lai līdz 2020. gadam samazinātu oglekļa intensitāti, un tām dalībvalstīm, kuru ienākumi uz vienu iedzīvotāju joprojām ir krietni zemāki par vidējo rādītāju un kuras ekonomiskajā attīstībā cenšas panākt turīgākās dalībvalstis, būs jāvelta ievērojami pūliņi energoefektivitātes uzlabošanai. Ņemot vērā, ka ir izvirzīts mērķis likvidēt konkurences traucējumus Kopienas iekšienē un nodrošināt iespējami lielāku ekonomisko efektivitāti, Kopienas ekonomikai pārtopot par drošu un ilgtspējīgu ekonomiku, kas rada zemas oglekļa emisijas, nebūtu vēlams, ka Kopienas sistēmas aptvertajām nozarēm dalībvalstīs piemērotu atšķirīgu režīmu. Tādēļ ir jāizveido citi mehānismi, lai sniegtu atbalstu to dalībvalstu pūliņiem, kam ir zemāki ienākumi uz vienu iedzīvotāju un straujākas ekonomiskās izaugsmes izredzes. 88 % no izolāmo kvotu kopapjoma būtu jāsadala starp dalībvalstīm atkarībā no tā, kāda bija to relatīvā procentuālā daļa no 2005. gada emisijām Kopienas sistēmā 2005. gadā vai vidējā procentuālā daļa laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam (atkarībā no tā, kura vērtība ir lielāka). Kopienas solidaritātes un izaugsmes vārdā 10 % no kopējā apjoma jāsadala par labu atsevišķām dalībvalstīm un jāizmanto, lai samazinātu emisijas un pielāgotos klimata pārmaiņu ietekmei. Sadalot minētos 10 %, būtu jāņem vērā ienākumi uz vienu iedzīvotāju 2005. gadā un dalībvalstu ekonomiskās izaugsmes izredzes un lielāks daudzums kvotu jāpiešķir dalībvalstīm ar zemākiem ienākumiem uz vienu iedzīvotāju un straujas ekonomiskās izaugsmes perspektīvām. Dalībvalstīm, kuru vidējie ienākumi uz vienu iedzīvotāju par vairāk nekā 20 % pārsniedz Kopienas vidējo rādītāju, būtu jānodod ieguldījums šādā sadalē, izņemot gadījumus, kad visas paketes kopējās izmaksas, kuras aplēstas Komisijas ietekmes novērtējumā, kas pievienots īstenošanas pasākumu paketei attiecībā uz ES mērķiem saistībā ar klimata pārmaiņām un atjaunojamo enerģiju līdz 2020. gadam, pārsniedz 0,7 % no IKP.

Papildu 2 % no izolāmā kvotu daudzuma būtu jāsadala starp tām dalībvalstīm, kuru siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas 2005. gadā bija vismaz par 20 % mazākas par emisijām bāzes gadā, ko šīm valstīm nosaka Kioto protokols.

(18) Ņemot vērā ievērojamus pūliņus, kas vajadzīgi, lai apkarotu klimata pārmaiņas un pielāgotos to nenovēršamajai ietekmei, būtu lietderīgi vismaz 50 % no kvotu izsoļu ieņēmumiem izmantot šādiem mērķiem: siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšana, pielāgošanās klimata pārmaiņu ietekmei, finansējums pētniecībai un attīstībai emisiju samazināšanas un pielāgošanās jomā, atjaunojamās enerģijas attīstība, lai sasniegtu Savienības mērķi – līdz 2020. gadam panākt, ka 20 % no izmantotās enerģijas ir atjaunojamā enerģija –, centieni izpildīt ES apņemšanos līdz 2020. gadam palielināt energoefektivitāti par 20 %, paredzēt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu uztveršanu un ģeoloģisku uzglabāšanu videi drošā veidā, iemaksas Pasaulē energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas fondā un Pielāgošanas fondā, kura darbību aizsāka Poznaņas Konferencē par klimata pārmaiņām (COP 14 un COP/MOP 4), paredzēt pasākumus atmežošanas novēršanai un pielāgošanās sekmēšanai jaunattīstības valstīs un pasākumi saistībā ar sociālajiem aspektiem, piemēram, elektroenerģijas cenu pieaugums mājāsaimniecībās ar maziem un vidējiem ienākumiem. Šī proporcija ir ievērojami mazāka par plānotajiem valsts iestāžu tirajiem ieņēmumiem no izolēm, ņemot vērā, ka, iespējams, samazināsies ienākumi no uzņēmumu ienākuma nodokļiem. Turklāt izsoļu ieņēmumi būtu jāizmanto Kopienas sistēmas pārvaldības administratīvo izdevumu segšanai. Šajā direktīvā būtu arī jāietver noteikumi par izolēs iegūto līdzekļu izmantošanas uzraudzību. Informācijas sniegšana par līdzekļu izmantojumu neatbrīvo dalībvalstis no Līguma 88. panta 3. punktā noteiktā pienākuma darīt zināmus konkrētus valsts pasākumus. Direktīva neskar jebkādu tādu turpmāku valsts atbalsta procedūru rezultātus, ko var veikt atbilstīgi Līguma 87. un 88. pantam.

(19) Tādēļ no 2013. gada elektroenerģijas nozarei izsoles būtu jānosaka pilnā apmērā, ievērojot to, ka nozares dalībnieki var augstākas CO₂ izmaksas iekļaut ražojuma cenā; bezmaksas kvotas nevajadzētu piešķirt CO₂ uztveršanai un uzglabāšanai, jo pietiekams stimuls jau ir pats fakts, ka par uzglabātajām emisijām kvotas nav jānodod. Lai izvairītos no konkurences kropļošanas, elektroenerģijas ražošanas iekārtām var piešķirt bezmaksas kvotas par centralizēto siltumapgādi un dzesēšanu, kā arī par siltuma ražošanu vai dzesēšanu, izmantojot augstas efektivitātes koģenerāciju, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/8/EK (2004. gada 11. februāris) par tādas koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū⁽¹⁾, ja bezmaksas kvotas piešķir par šāda veida siltumenerģiju, kas saražota iekārtās citās nozarēs.

⁽¹⁾ OV L 52, 21.2.2004., 50. lpp.

- (20) Galvenais ilgtermiņa stimuls CO₂ uztveršanai un uzglabāšanai un jaunām atjaunojamās enerģijas tehnoloģijām ir tāds, ka kvotas nebūs jānodod par pastāvīgi uzglabātām vai novērstām CO₂ emisijām. Turklāt, lai pāstrinātu pirmo komerciekārtu un inovatīvu atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju demonstrāciju, būtu jārezervē kvotas no jauno iekārtu rezerves, lai pirmajām šādām iekārtām Savienībā nodrošinātu garantētu atlīdzību par pietiekamā līmenī uzglabātām vai novērstām CO₂ tonnām ar nosacījumu, ka ir noslēgts nolīgums par dalīšanos zināšanās. Papildu finansējums būtu jāpiemēro pietiekama līmeņa projektiem, kuri ir inovatīvi un kuriem ir nozīmīgs operatora līdzfinansējums, kas principā sedz vairāk nekā pusi no attiecīgajām ieguldījumu izmaksām, un jāņem vērā projekta īstenojamība.
- (21) Kas attiecas uz citām Kopienas sistēmas aptvertajām nozarēm, būtu jāparedz pārejas kārtība, proti, 2013. gadā piešķirtās bezmaksas kvotas veidotu 80 % no daudzuma, kas atbilst Kopienas emisiju procentuālajam apjomam laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam, ko šīs iekārtas emitējušas, proporcionāli Kopienas ikgadējam kvotu kopapjomam. Pēc tam piešķirto bezmaksas kvotu apjomu katru gadu vajadzētu samazināt par vienādu daudzumu tā, lai 2020. gadā bezmaksas kvotas tiktu piešķirtas 30 % apmērā, ar nolūku panākt, ka 2027. gadā kvotas vairs netiek piešķirtas.
- (22) Lai nodrošinātu oglekļa un elektrības tirgu sakārtotu darbību, kvotu izsoles laikam no 2013. gada vajadzētu uzsākt līdz 2011. gadam un to pamatā vajadzētu būt skaidriem un objektīviem principiem, kas noteikti pietiekamu laiku pirms izsoļu sākuma.
- (23) Lai mazinātu konkurences kropļojumus Kopienā, būtu jāparedz, ka pagaidu bezmaksas kvotas iekārtām piešķir, ievērojot saskaņotus Kopienas mēroga noteikumus ("ex ante līmeņatzīmes"). Šie noteikumi būtu jāizstrādā, ņemot vērā vislietderīgākās tehnoloģijas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un energoefektivitātes jomā, aizstājējus, alternatīvus ražošanas procesus, biomasas izmantošanu, atjaunojamās enerģijas avotus un CO₂ uztveršanu un uzglabāšanu. Šādi noteikumi nedrīkst radīt stimulu emisiju palielināšanai, un tiem jānodrošina, ka aizvien lielāka daļa šo kvotu tiek izsolīta. Kvotu sadale jānosaka pirms tirdzniecības perioda, lai nodrošinātu neitralitāti tirgus darbībā. Šajos saskaņotajos noteikumos var ņemt vērā arī emisijas, kas saistītas ar viegli uzliesmojošu dūmgāzu izmantošanu, ja rūpnieciskajā procesā nav iespējams izvairīties no šādu dūmgāzu rašanās. Šajā sakarā noteikumos var paredzēt bezmaksas kvotu piešķiršanu to iekārtu operatoriem, kurās sadedzina attiecīgās dūmgāzes, vai to iekārtu operatoriem, kurās šīs gāzes rodas. Tāpat noteikumiem nevajadzētu pieļaut nepamatotus konkurences kropļojumus rūpniecisko iekārtu elektroapgādes, siltumapgādes un dzesēšanas pakalpojumu tirgū. Turklāt šie noteikumi nedrīkstētu radīt pārmērīgus konkurences kropļojumus starp rūpnieciskām darbībām, kas veiktas viena operatora iekārtās, un ražošanu ārpus iekārtām, kas veic tādas pašas darbības kā esošās iekārtas, kurām piešķir pagaidu bezmaksas kvotas. Lai novērstu konkurences kropļojumus iekšējā tirgū, bezmaksas kvotas nepiešķir par elektroenerģijas ražošanu jaunās iekārtās. Kvotas, kas 2020. gadā joprojām ir jauno iekārtu rezervē, būtu jānodod izsolē.
- (24) Kopiena arī turpmāk uzņemsies vadību sarunās attiecībā uz vērienīgu starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, lai panāktu, ka zemeslodes virsmas vidējās temperatūras pieaugums nebūtu lielāks par 2 °C, un atzinīgi vērtē UNFCCC pušu 13. konferences un 2007. gada 3. līdz 14. decembrī Indonēzijas pilsētā Bali notikušās Kioto protokola dalībvalstu 3. sanāksmes gūtās sekmes virzībā uz šo mērķi. Ja pārējās attīstītās valstis un citi lielākie siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju radītāji nav šīs starptautiskās vienošanās dalībnieki, tas var izraisīt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju pieaugumu trešās valstīs, kur rūpniecībai netiktu piemēroti līdzvērtīgi oglekļa emisiju ierobežojumi ("CO₂ emisiju pārvirze"); tajā pašā laikā dažas energoietilpīgas nozares un apakšnozares Kopienā, kuras konkurē starptautiskajā tirgū, varētu nokļūt ekonomiski neizdevīgā pozīcijā. Tas varētu mazināt ieguvumus no Kopienas pasākumiem un apdraudētu vides integritāti. Lai novērstu ar CO₂ emisiju pārvirzi saistīto risku, Kopienai būtu jāpiešķir bezmaksas kvotas 100 % apjomā nozarēm un apakšnozarēm, kas atbilst attiecīgiem kritērijiem. Šo nozaru un apakšnozaru definīcija un vajadzīgie pasākumi būtu jāpārskata, lai nodrošinātu, ka tiek veikti vajadzīgie pasākumi, un nepieļaut pārmērīgu kompensāciju. Attiecībā uz tādām konkrētām nozarēm vai apakšnozarēm, kurās var pienācīgi pamatot, ka CO₂ emisiju pārvirzi citādi novērst nav iespējams, kurās elektroenerģijas izmaksas veido lielu daļu no ražošanas izmaksām un kurās elektroenerģijas ražošana noris efektīvi, īstenojot pasākumus, var ņemt vērā elektroenerģijas patēriņu ražošanas procesā, nemainot kvotu kopapjomu. Ar CO₂ emisiju pārvirzi saistītais risks šajās nozarēs vai apakšnozarēs jānovērtē, par sākuma punktu pieņemot 3 ciparu līmeni (NACE-3 kods) vai, ja nepieciešams un ja ir pieejami attiecīgi dati, 4 ciparu līmeni (NACE-4 kods).
- (25) Tādēļ Komisijai līdz 2010. gada 30. jūnijam būtu jāpārskata stāvoklis, jāapspriežas ar visiem attiecīgajiem sociālajiem partneriem un, ņemot vērā starptautisko sarunu iznākumu, jāiesniedz ziņojums, kam pievieno attiecīgus priekšlikumus. Šajā sakarā Komisijai līdz 2009. gada 31. decembrim būtu jānoskaidro, kuras energoietilpīgās nozares vai apakšnozares varētu skart CO₂ emisiju pārvirze. Sagatavojot šo analīzi, būtu jāizvērtē, vai ražotājiem ir iespējams vajadzīgo kvotu iegādes izmaksas iekļaut ražojuma cenā, nezaudējot būtisku tirgus daļu ārpuskopienas iekārtām, kas neveic līdzvērtīgus emisiju samazināšanas pasākumus. Energoietilpīgām nozarēm, par kurām konstatēts, ka tās

apdraud ievērojams CO₂ emisiju pārvirzes risks, varētu piešķirt vairāk bezmaksas kvotu, vai arī varētu ieviest reāli funkcionējošu oglekļa izlīdzināšanas sistēmu, lai nodrošinātu līdzvērtīgus noteikumus attiecībā uz trešo valstu iekārtām un Kopienas iekārtām, kuras apdraud ievērojams CO₂ emisiju pārvirzes risks. Izveidojot šādu sistēmu, importētājiem varētu izvirzīt ne mazāk labvēlīgas prasības kā iekārtām Kopienā, piemēram, varētu paredzēt kvotu nodošanu. Visiem pasākumiem jāatbilst UNFCCC principiem, īpaši principam par kopīgiem, tomēr atšķirīgiem pienākumiem un iespējām, ievērojot īpašo stāvokli vismazāk attīstītajās valstīs (VAV). Tāpat pasākumiem jāatbilst Kopienas starptautiskajām saistībām, tostarp saistībām, kas izriet no PTO nolīguma.

- (26) Diskusijām Eiropadomē par to nozaru vai apakšnozaru noteikšanu, kuras pakļautas nopietnam oglekļa emisiju pārvirzes riskam, ir ārpuskārtas raksturs, un tās nekādā ziņā neietekmē procedūras, ar kurām Komisija pilda īstenošanas pilnvaras, kuras tai piešķirtas saskaņā ar Līguma 202. pantu.
- (27) Dalībvalstis var uzskatīt, ka konkrētām iekārtām, kurām ir konstatēts ievērojams CO₂ emisiju pārvirzes risks, nepieciešama pagaidu kompensācija attiecībā uz izmaksām, kas saistītas ar siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijām un iekļautas elektroenerģijas cenās. Šāds atbalsts būtu jāpiešķir tikai tad, ja tas ir nepieciešams un samērīgs, kā arī būtu jānodrošina, ka tiek saglabāti Kopienas sistēmas stimuli taupīt enerģiju un veicināt pieprasījuma maiņu, "pelēkās" enerģijas vietā izvēloties "zaļo".
- (28) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus Kopienā, būtu jāizveido vienoti noteikumi par to, kā Kopienas sistēmā iesaistītie operatori var izmantot kredītus par emisiju samazināšanu ārpus Kopienas. Kioto protokolā noteikti skaitliski emisiju mērķi attīstītajām valstīm laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, un tajā paredzēta sertificēta emisiju samazināšana (SES) saskaņā ar Tīras attīstības mehānismu (TAM) un emisiju samazināšanas vienību (ESV) saskaņā ar kopīgi īstenojamiem (KI) projektiem izveide un to izmantošana attīstītās valstīs, lai daļēji sasniegtu emisiju samazināšanas mērķus. Lai gan Kioto protokolā nav paredzēts, ka ESV varētu tikt radītas, sākot ar 2013. gadu, ja nav noteikti jauni skaitliski emisiju mērķi projektu norises valstīs, tomēr pastāv varbūtība, ka būs iespējams arī turpmāk radīt TAM kredītus. Jāparedz, ka pēc tam, kad būs noslēgta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām, jāparedz plašāka SES un ESV izmantošana no valstīm, kas ratificējušas šo vienošanos. Ja šāda vienošanās netiek noslēgta, turpmāka SES un ESV izmantošana mazinātu šīs iniciatīvas nozīmi un būtu grūtāk sasniegt Kopienas mērķi palielināt atjaunojamās enerģijas izmantošanu. SES un ESV izmantošanai jābūt saskanīgai ar Kopienas noteikto mērķi – līdz 2020. gadam panākt, ka 20 % enerģijas iegūst no atjaunojamiem enerģijas avotiem, un veicināt energoefektivitāti, inovācijas un tehnoloģiju attīstību. Ar nosacījumu, ka tas atbilst izvirzītajiem mērķiem, ir jāparedz iespēja noslēgt nolīgumus ar trešām valstīm, lai radītu stimulu emisiju samazināšanai šajās valstīs un panāktu reālus un lielākus siltumnīcas efektu izraisošu gāzu samazinājumus, vienlaikus rosinot Kopienas uzņēmumus pievērsties inovācijām un veicinot tehnoloģisko attīstību trešās valstīs. Šādus nolīgumus var ratificēt vairākas valstis. Ja Kopiena apstiprina pieņemamu starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, jāpaplašina piekļuve kredītiem, ko dod projektu īstenošana trešās valstīs, un vienlaikus jāpalielina emisiju samazinājumi ar Kopienas sistēmas starpniecību.
- (29) Lai nodrošinātu paredzamību, operatori vajadzētu būt skaidrībai par iespēju pēc 2012. gada izmantot pārpalikušās SES un ESV, kuras bija atļauts izmantot laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam un kuras iegūtas, īstenojot projektus, ko varēja izmantot Kopienas sistēmā laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam. Tā kā pirms 2015. gada dalībvalstis nevar pārņemt operatoru rīcībā esošās SES un ESV no viena starptautiskos nolīgumos noteiktā saistību perioda uz nākamo (SES un ESV "uzkrāšana") un ar nosacījumu, ka dalībvalstis izvēlas atļaut minēto SES un ESV uzkrāšanu (ņemot vērā, ka tiesības šādus kredītus uzkrāt ir ierobežotas), šo skaidrību varētu nodrošināt, paredzot, ka dalībvalstīm jāatļauj operatoriem minētās SES un ESV (kas piešķirtas par emisiju samazinājumiem pirms 2012. gada) apmainīt pret kvotām, kas derīgas no 2013. gada. Tomēr, tā kā dalībvalstīm nebūtu obligāti jāakceptē SES un ESV, jo tās nevar būt pārliecinātas, ka varēs šos kredītus izmantot, lai izpildītu pašreizējās starptautiskās saistības, šī prasība nebūtu jāpildina pēc 2015. gada 31. marta. Operatoriem būtu jānodrošina tādas pašas garantijas attiecībā uz SES par emisiju samazinājumiem no 2013. gada, kas iegūtas, realizējot pirms 2013. gada uzsāktus projektus. Ir svarīgi, lai operatori izmantotu kredītus no projektiem, kuri rada reālus, pārbaudāmus, papildu un pastāvīgus emisiju samazinājumus, dod pārliecināto ieguldījumu ilgtermiņa attīstībā un tiem nav ievērojami negatīvu vides vai sociālo seku. Būtu jāizveido procedūra, kura dod iespēju izslēgt konkrētus projektu veidus.
- (30) Ja starptautiskas vienošanās par klimata pārmaiņām noslēgšana kavējas, būtu jāparedz iespēja Kopienas sistēmā izmantot kredītus, kas iegūti, realizējot kvalitatīvus projektus; tas iespējams, noslēdzot nolīgumus ar trešām valstīm. Šādi divpusēji vai daudzpusēji nolīgumi varētu ļaut arī turpmāk Kopienas sistēmā akceptēt projektus, kas radīja ESV līdz 2012. gadam, bet kas saskaņā ar Kioto protokolu vairs nav kompetenti to darīt.

- (31) Klimata pārmaiņu ietekme vissmagāk skars VAV, lai gan tās rada pavisam nelielu daļu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju. Tādēļ tad, kad izsolēs gūtos ieņēmumus izmanto, lai veicinātu jaunattīstības valstu pielāgošanos klimata pārmaiņu ietekmei, īpaša vērība būtu jāpievērš VAV vajadzībām. Šajās valstīs īstenoti pavisam nedaudzi TAM projekti, tādēļ būtu lietderīgi nepārprotami noteikt, ka pat tādā gadījumā, ja netiks noslēgta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām, tiks akceptēti kredīti no projektiem, kas pēc 2012. gada uzsākti VAV, ja tie patiesi ir papildu projekti un veicina ilgtspējīgu attīstību. VAV šīs tiesības varētu piemērot līdz 2020. gadam ar nosacījumu, ka tās ir ratificējušas vai nu starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, vai arī divpusēju vai daudzpusēju nolīgumu ar Kopienu.
- (32) Kad būs noslēgta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām, būs iespējams izmantot papildu kredītus apmērā, kas nepārsniedz pusi no Kopienas sistēmas nodrošinātā papildu samazinājuma, un augstvērtīgus TAM kredītus no trešām valstīm Kopienas sistēmā no 2013. gada drīkstētu izmantot tikai tādā gadījumā, ja šīs valstis ratificējušas starptautisko vienošanos.
- (33) Kopienai un tās dalībvalstīm projekta pasākumus būtu jāatļauj īstenot tikai tad, ja ikviena projekta dalībnieka galvenā mītne atrodas valstī, kas noslēgusi starptautisku vienošanos par šādiem projektiem, lai nepieļautu, ka šādu iespēju ļaunprātīgi izmanto uzņēmumi no valstīm, kas nav noslēgušas starptautisku vienošanos ("parazītisms"), izņemot gadījumus, kad šie uzņēmumi atrodas trešās valstīs vai pavalstīs, vai reģionālās struktūrās, kas saistītas ar Kopienas sistēmu.
- (34) Tas, ka dažos šīs direktīvas noteikumos izdarīta atsauce uz to, ka Kopiena apstiprina starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, neskar to, ka minēto vienošanos var noslēgt arī dalībvalstīs.
- (35) Ņemot vērā gūto pieredzi, būtu jāuzlabo Kopienas sistēmas noteikumi par emisiju monitoringu, ziņošanu un pārbaudi.
- (36) Savienībai būtu jāstrādā, lai izveidotu starptautiski atzītu sistēmu atmežošanas samazināšanai un apmežošanas un mežu atjaunošanas palielināšanai, atbalstot mērķi, kas noteikts UNFCCC – proti, ņemot vērā spēkā esošos nolīgumus, izstrādāt finansēšanas mehānismus kā daļu no efektīvas, iedarbīgas, taisnīgas un saskaņotas finansiālās sistēmas, kā paredz starptautiskā vienošanās par klimata pārmaiņām, par kuru jāvienojas Kopenhāgenas Konferencē par klimata pārmaiņām (COP 15 un COP/MOP 5).
- (37) Lai būtu skaidrs, ka Direktīva 2003/87/EK attiecas uz visu veidu katliem, degkamerām, turbīnām, sildītājiem, kurtuvēm, sadedzināšanas iekārtām, apdedzināšanas krāsnīm, citu veidu krāsnīm, cepliem, žāvētājiem, dzinējiem, kurināmā elementiem, ķīmiskajiem sadedzināšanas blokiem, degļiem un termiskās vai katalītiskās pēcsadedzināšanas iekārtām, tā būtu jāpapildina ar "sadedzināšanas" definīciju.
- (38) Lai nodrošinātu, ka Kopienā bez ierobežojumiem var notikt darījumi ar kvotām un ka Kopienas sistēmu var sasaitēt ar emisiju tirdzniecības sistēmām trešās valstīs, pavalstīs un reģionālās struktūrās, sākot ar 2012. gada janvāri visas kvotas būtu jāuzkrāj Kopienas reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK (2004. gada 11. februāris) par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā⁽¹⁾. Šim noteikumam nevajadzētu skart tādu valstu reģistru pastāvēšanu, kuros reģistrē emisijas, uz kurām neattiecas Kopienas sistēma. Kopienas reģistram būtu jāsniedz tādas pašas kvalitātes pakalpojumi kā valstu reģistriem.
- (39) Sākot ar 2013. gadu, CO₂ videi droša uztveršana, transports un ģeoloģiskā uzglabāšana būtu jāiekļauj Kopienas sistēmā ar saskaņotiem noteikumiem.
- (40) Būtu jāparedz kārtība kvotu savstarpējai atzīšanai starp Kopienas sistēmu un citām obligātām siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecības sistēmām, kuras paredz absolūtos emisiju ierobežojumus un kuras izveidotas jebkurā trešā valstī, pavalstī vai reģionālā struktūrā.
- (41) Vajadzētu mudināt Kopienas sistēmā piedalīties arī Savienības kaimiņvalstīs, ja tās atbilst šīs direktīvas prasībām. Komisijai būtu jādara viss iespējams šā mērķa sasniegšanai, piedaloties sarunās un sniedzot finansiālu un tehnisku atbalstu esošajām, topošajām kandidātvalstīm un valstīm, uz kurām attiecas Eiropas Kaimiņattiecību politika. Tas sekmētu tehnoloģiju un zināšanu tālāk nodošanu šīm valstīm, kas ir svarīgs veids, kā veicināt vispārēju labumu ekonomikas, vides un sociālajā jomā.
- (42) Šajā direktīvā būtu jāparedz nolīgumu slēgšana par kvotu savstarpēju atzīšanu starp Kopienas sistēmu un citām obligātajām siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecības sistēmām, kuru absolūtie emisiju ierobežojumi ir saderīgi ar Kopienas sistēmu, ņemot vērā centienus vides jomā un stabilas, salīdzināmas emisiju monitoringa, ziņošanas un pārbaudes mehānisma un atbilstības sistēmas esamību.

(¹) OV L 49, 19.2.2004., 1. lpp.

(43) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot Kopienas sistēmu, būtu jārada iespēja piešķirt kvotas par projektiem, kas samazina siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, ar nosacījumu, ka šos projektus realizē saskaņā ar Kopienas līmenī pieņemtiem un saskaņotiem noteikumiem un ka šādi projektu nerada emisiju samazinājumu dubultu uzskaiti vai neliedz paplašināt Kopienas sistēmas darbības jomu vai īstenot citus politikas pasākumus to emisiju samazināšanai, kas nav iekļautas Kopienas sistēmā.

(44) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.

(45) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus attiecībā uz "jaunas iekārtas" definēšanas noteikumu saskaņošanu, kvotu izsoli, Kopienas mēroga pagaidu kvotu sadali, to kritēriju un noteikumu noteikšanu, kurus piemēro konkrētu demonstrācijas projektu izvēlei, to nozaru un apakšnozaru saraksta izveidi, kurās pastāv būtisks CO₂ emisiju pārvirzes risks, kredītu izmantošanu, emisiju monitoringu, ziņošanu un pārbaudi, pārbaudītāju akreditēšanu, projektu saskaņoto noteikumu īstenošanu, kā arī konkrētu pielikumu grozīšanu. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus Direktīvas 2003/87/EK elementus, *inter alia*, to papildinot ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(46) Tādēļ būtu atbilstīgi jāgroza Direktīva 2003/87/EK.

(47) Ir lietderīgi paredzēt, ka savlaicīgi tiek transponēti tie noteikumi, kas ļauj sagatavoties Kopienas sistēmas darbībai jaunā režīmā no 2013. gada.

(48) Lai pareizi noslēgtu 2008.–2012. gada tirdzniecības posmu, arī turpmāk būtu jāpiemēro Direktīvā 2003/87/EK izklāstītie noteikumi, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar Direktīvu 2004/101/EK ⁽²⁾, Direktīvu 2008/101/EK ⁽³⁾ un

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/101/EK (2004. gada 27. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru izveido siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu Kopienā, ņemot vērā Kioto protokola projekta mehānismus (OV L 338, 13.11.2004., 18. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/101/EK (2008. gada 19. novembris), ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai aviācijas darbības iekļautu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā (OV L 8, 13.1.2009., 3. lpp.).

Regulu (EK) Nr. 219/2009 ⁽⁴⁾, tomēr neskarot Komisijas iespējas pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai no 2013. gada Kopienas sistēma varētu darboties jaunā režīmā.

(49) Šīs direktīvas piemērošana neskar Līguma 87. un 88. pantu.

(50) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(51) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka mēroga un ietekmes dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(52) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽⁵⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2003/87/EK

Ar šo Direktīvu 2003/87/EK groza šādi.

1. Direktīvas 1. pantam pievieno šādas daļas:

"Tāpat šī direktīva paredz, ka vēl vairāk jāsamazina siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, lai sekmētu emisiju samazināšanu tādā mērā, kā no zinātnes viedokļa ir vajadzīgs, lai novērstu bīstamas klimata pārmaiņas.

Šajā direktīvā ir paredzēti arī noteikumi, kuros paredzēts, kā novērtēt un īstenot stingrāku Kopienas mērķi par emisiju samazināšanu virs 20 %, un kurus piemēro pēc tam, kad Kopiena ir apstiprinājusi starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, kuras īstenošanas rezultātā siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazinājums būtu lielāks par 9. pantā noteikto, kā to atspoguļo Eiropas Padomes 2007. gada marta sanāksmē pieņemtās 30 % saistības."

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 219/2009 (2009. gada 11. marts), ar ko, ievērojot Līguma 251. pantā minēto procedūru, vairākus instrumentus pielāgo Padomes Lēmumam 1999/468/EK attiecībā uz regulatīvo kontroles procedūru. Pielāgošana regulatīvajai kontroles procedūrai – otrā daļa (OV L 87, 31.3.2009., 109. lpp.).

⁽⁵⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

2. Direktīvas 3. pantu groza šādi:
- a) panta c) punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “c) “siltumnīcas efektu izraisošas gāzes” ir II pielikumā minētās gāzes un citas atmosfēras gāzveida sastāvdaļas – gan dabiskas, gan antropogēnas –, kas absorbē un reemitē infrasarkanā starojumu;”;
- b) panta h) punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “h) “jauna iekārta” ir:
- iekārta, kura veic vienu vai vairākas I pielikumā minētās darbības un kurai siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauja pirmo reizi saņemta pēc 2011. gada 30. jūnija,
 - iekārta, kas veic darbību, kura saskaņā ar 24. panta 1. vai 2. punktu Kopienas sistēmā ir iekļauta pirmo reizi, vai
 - iekārta, kas veic vienu vai vairākas I pielikumā minētās darbības vai saskaņā ar 24. panta 1. vai 2. punktu Kopienas sistēmā iekļautu darbību un kas ir būtiski paplašināta pēc 2011. gada 30. jūnija – tikai tiktāl, cik tas attiecas uz šo paplašināšanu;”;
- c) pievieno šādus punktus:
- “t) “sadedzināšana” ir kurināmā oksidēšana neatkarīgi no tā, kā tiek izmantota šajā procesā ražotā siltumenerģija, elektroenerģija vai mehāniskā enerģija, un citas tieši saistītas darbības, tostarp dūmgāzu attīrīšana;
- u) “elektroenerģijas ražošanas iekārta” ir iekārta, kurā 2005. gada janvārī vai pēc tam ražota elektroenerģija pārdošanai trešām personām un kurā no I pielikumā uzskaitītajām darbībām tiek veikta vienīgi “kurināmā sadedzināšana”.”
3. Direktīvas 3.c panta 2. punktā vārdkopu “11. panta 2. punktā” aizstāj ar vārdkopu “13. panta 1. punktā”.
4. Direktīvas 3.g pantā vārdkopu “pamatnostādnēm, kas pieņemtas saskaņā ar 14. pantu” aizstāj ar vārdu “14. pantā minēto regulu”.
5. Direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:
- “4. pants
- Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas**
- Dalībvalstis nodrošina, ka no 2005. gada 1. janvāra neviena iekārta neveic I pielikumā minētās darbības, kuru rezultātā rodas attiecīgā emisija, ja vien operatoram nav saskaņā ar
5. un 6. pantu kompetentas iestādes izsniegtas atļaujas vai arī iekārta ir izslēgta no Kopienas sistēmas saskaņā ar 27. pantu. Šo noteikumu attiecinā arī uz iekārtām, kas iekļautas saskaņā ar 24. pantu.”
6. Direktīvas 5. panta d) punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “d) plānotie pasākumi, lai veiktu emisijas monitoringu un ziņotu par to saskaņā ar 14. pantā minēto regulu.”
7. Direktīvas 6. pantu groza šādi:
- a) 1. punktam pievieno šādu daļu:
- “Kompetentā iestāde vismaz reizi piecos gados pārskata siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju un vajadzības gadījumā tajā izdara grozījumus.”;
- b) 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:
- “c) monitoringa plāns, kas atbilst prasībām saskaņā ar 14. pantā minēto regulu. Dalībvalstis var atļaut operatoriem atjaunot monitoringa plānus, negrozot atļauju. Operatori jebkuru atjaunoto monitoringa plānu iesniedz apstiprināšanai kompetentajā iestādē;”.
8. Direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:
- “7. pants
- Pārmaiņas attiecībā uz iekārtām**
- Operators informē kompetento iestādi par visām plānotajām pārmaiņām attiecībā uz iekārtas būvību, darbību, paplašināšanu vai būtisku jaudas samazināšanu, sakarā ar ko var būt vajadzība atjaunināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde atjaunina atļauju. Ja mainās iekārtas operatora identitāte, kompetentā iestāde atjaunina atļauju, iekļaujot tajā jaunā operatora vārdu vai nosaukumu un adresi.”
9. Direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:
- “9. pants
- Kopienas kvotu kopapjoms**
- Ik gadus piešķirto Kopienas kvotu kopapjoms, sākot ar 2013. gadu, lineāri samazinās, par aprēķina atskaites punktu ņemot 2008.–2012. gada perioda vidu. Apjomu samazina, piemērojot lineāru koeficientu 1,74 %, salīdzinot ar to gada vidējo kvotu kopapjomu, kuras dalībvalstis piešķirušas saskaņā ar Komisijas lēmumiem par emisiju kvotu valsts dales plāniem laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam.

Līdz 2010. gada 30. jūnijam Komisija publisko visas Kopienas kvotu kopapjomu 2013. gadam, pamatojoties uz to kvotu apjomu, kuras dalībvalstis piešķirušas vai kuras tām jāpiešķir saskaņā ar Komisijas lēmumiem par emisiju kvotu valsts sadales plāniem laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam.

Komisija pārskata lineāro faktoru un, ja vajadzīgs, sākot ar 2020. gadu, iesniedz priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei, lai pieņemtu lēmumu līdz 2025. gadam.”

10. Iekļauj šādu pantu:

“9.a pants

Kopienas kvotu apjoma korekcija

1. Kas attiecas uz iekārtām, kuras laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam saskaņā ar 24. panta 1. punktu bija iekļautas Kopienas sistēmā, no 2013. gada 1. janvāra tām piešķiramo kvotu apjomu koriģē tā, lai tas atspoguļotu to vidējo apjomu gadā, kurš šīm iekārtām bija piešķirts periodā, kad notika šo iekārtu iekļaušana Kopienas sistēmā, un kurš turklāt koriģēts ar 9. pantā minēto lineāro koeficientu.

2. Kas attiecas uz iekārtām, kuras veic I pielikumā minētās darbības un kuras Kopienas sistēmā iekļautas tikai no 2013. gada, dalībvalstis nodrošina, ka šādu iekārtu operatori attiecīgajai kompetentajai iestādei iesniedz pienācīgi pamotus un neatkarīgi pārbaudītus datus par emisijām, lai šīs iekārtas varētu ņemt vērā, koriģējot Kopienai piešķiramo kvotu apjomu.

Visus šādus datus līdz 2010. gada 30. aprīlim iesniedz attiecīgajai kompetentajai iestādei saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstīgi 14. panta 1. punktam.

Ja iesniegtie dati ir pienācīgi pamatoti, kompetentā iestāde par to paziņo Komisijai līdz 2010. gada 30. jūnijam un piešķiramo kvotu apjomu, kas koriģēts ar 9. pantā minēto lineāro koeficientu, attiecīgi koriģē. Ja iekārtas emitē nevis CO₂, bet citas siltumnīcas efektu izraisošās gāzes, kompetentā iestāde var paziņot zemāku emisiju apjomu, ņemot vērā šo iekārtu emisiju samazināšanas potenciālu.

3. Komisija līdz 2010. gada 30. septembrim publicē 1. un 2. punktā minētos koriģētos apjomus.

4. Attiecībā uz iekārtām, kas izslēgtas no Kopienas sistēmas saskaņā ar 27. pantu, Kopienas kvotu kopapjoms, kas tiks piešķirts no 2013. gada 1. janvāra, ir jākoriģē, to samazinot tā, lai atspoguļotu šo iekārtu pārbaudīto emisiju gada vidējo apjomu laikposmā no 2008. gada līdz 2010. gadam, kas koriģēts ar 9. pantā minēto lineāro koeficientu.”

11. Direktīvas 10. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“10. pants

Kvotu izsole

1. Sākot ar 2013. gadu, dalībvalstis izsola visas kvotas, kas nav piešķirtas bez maksas saskaņā ar 10.a un 10.c pantu. Līdz 2010. gada 31. decembrim Komisija nosaka un publicē aplēses par izsolāmo kvotu apjomu.

2. Kopējo kvotu apjomu, ko izsolīs katra dalībvalsts, veido šādi komponenti:

- 88 % no kopējā izsolāmā kvotu apjoma sadala starp dalībvalstīm tādās daļās, kas ir vienādas ar attiecīgās dalībvalsts pārbaudīto emisiju daļu vidējo rādītāju Kopienas sistēmā 2005. gadā vai vidējo rādītāju laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam (atkarībā no tā, kura no vērtībām ir lielāka);
- 10 % no kopējā izsolāmā kvotu apjoma sadala starp dažām dalībvalstīm Kopienas solidaritātes un izaugsmes labad, tādējādi kvotu apjomu, ko šīs dalībvalstis izsola saskaņā ar a) apakšpunktu, palielinot par II.a pielikumā norādīto procentuālo daudzumu; un
- 2 % no izsolāmā kvotu daudzuma sadala starp tām dalībvalstīm, kuru siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas 2005. gadā bija vismaz par 20 % mazākas par emisijām bāzes gadā, ko šīm valstīm nosaka Kioto protokols. Šo procentu sadalījums starp attiecīgajām dalībvalstīm ir noteikts II.b pielikumā.

Attiecībā uz dalībvalstīm, kuras Kopienas sistēmā 2005. gadā nepiedalījās, a) apakšpunktā paredzēto daļu aprēķina, izmantojot šo valstu pārbaudītās emisijas Kopienas sistēmā 2007. gadā.

Ja vajadzīgs, b) un c) apakšpunktā minēto procentuālo apjomu proporcionāli pielāgo, lai nodrošinātu, ka pārdalītais daudzums ir attiecīgi 10 % un 2 %.

3. Dalībvalstis nosaka kvotu izsolēs iegūto ieņēmumu izmantojumu. Vismaz 50 % no ieņēmumiem, kas gūti, izsolot 2. punktā minētās kvotas, tostarp visiem ieņēmumiem no izsolēm, kuras minētas 2. punkta b) un c) apakšpunktā, vai no šo ieņēmumu finansiālās vērtības ekvivalenta izmanto vienam vai vairākiem šādiem mērķiem:

- siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšana, tostarp iemaksas Pasaules energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas fondā un Pielāgošanas fondā, kura darbību aizsāka Poznaņas Konferencē par klimata pārmaiņām (COP 14 un COP/MOP 4), pielāgošanās klimata pārmaiņu ietekmei, finansējums pētniecībai un attīstībai, kā arī demonstrācijas projektiem, lai

samazinātu emisijas un pielāgotos klimata pārmaiņām, tostarp līdzdalība Eiropas Enerģotehnoloģiju stratēģiskā plāna un Eiropas Tehnoloģiju platformu iniciatīvās;

- b) atjaunojamās enerģijas attīstība, lai izpildītu Kopienas saistības līdz 2020. gadam panākt, ka 20 % no izmantotās enerģijas ir atjaunojamā enerģija, kā arī citu tādu tehnoloģiju attīstība, kuras veicina pāreju uz drošu un ilgtspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni, un palīdzēt izpildīt Kopienas apņemšanos līdz 2020. gadam palielināt energoefektivitāti par 20 %;
- c) pasākumi atmežošanas novēršanai, kā arī apmežošanas un mežu atjaunošanas palielināšanai jaunattīstības valstīs, kuras ratificējušas starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām, tehnoloģiju nodošanai un veicinoši pasākumi, lai pielāgotos klimata pārmaiņu nelabvēlīgajai ietekmei šajās valstīs;
- d) piesaiste Kopienas mezsaimniecībā;
- e) CO₂ uztveršana un ģeoloģiskā uzglabāšana videi drošā veidā, īpaši no cietā fosilā kurināmā spēkstacijām, kā arī daudzām rūpniecības nozarēm un apakšnozarēm, tostarp trešās valstīs;
- f) veicinoši pasākumi, lai pārietu uz zemas emisijas un sabiedriskiem transportlīdzekļiem;
- g) energoefektivitātes un tīro tehnoloģiju pētniecības un attīstības finansēšana nozarēs, uz kurām attiecas šī direktīva;
- h) pasākumi, kuru mērķis ir palielināt mājokļu energoefektivitāti un siltumizolāciju vai sniegt finansiālu atbalstu, lai risinātu sociālas grūtības māsasaimniecībās ar maziem un vidējiem ienākumiem;
- i) Kopienas sistēmas pārvaldības administratīvo izdevumu segšana.

Uzskata, ka dalībvalstis ir izpildījušas šo punktu, ja tām ir un tās īsteno tādu fiskālo vai finansiālo atbalstu reglamentējošu politiku, tostarp jo īpaši jaunattīstības valstīs, vai tādu iekšējo politiku par finansiālā atbalsta sniegšanu, kura izstrādāta pirmajā daļā minēto mērķu sasniegšanai un kuras vērtība ir vismaz 50 % no ieņēmumiem, kas gūti, izsolot 2. punktā minētās kvotas, tostarp no visiem ieņēmumiem, kuri gūti 2. punkta b) un c) apakšpunktā minētajās izsolēs.

Ziņojumos, ko dalībvalstis iesniedz Komisijai saskaņā ar Lēmumu Nr. 280/2004/EK, ietver informāciju par ieņēmumu izmantošanu un pasākumiem, kuri veikti atbilstīgi šim punktam.

4. Komisija līdz 2010. gada 30. jūnijam pieņem regulu par izsoles laika grafiku, administrēšanu un citiem aspektiem, lai nodrošinātu, ka izsoles norit atklāti, pārredzami, saskaņoti un bez diskriminācijas. Tādēļ procesam ir jābūt paredzamiem, jo īpaši attiecībā uz izsoļu laika grafiku un secību, kā arī prognozētajiem pieejamo kvotu apjomiem.

Izsoles rīko tā, lai:

- a) operatoriem (jo īpaši visiem mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas iesaistījušies Kopienas sistēmā) nodrošinātu pilnīgu, godīgu un taisnīgu pieeju;
- b) visiem dalībniekiem vienlaicīgi būtu pieejama viena un tā pati informācija, kā arī dalībnieki neradītu šķēršļus izsoles norisei;
- c) izsoļu organizēšana un piedalīšanās tajās būtu izmaksu ziņā lietderīga un nerastos pārmērīgi administratīvi izdevumi; un
- d) tiek nodrošināta mazo emitentu pieeja kvotām.

Šo pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Dalībvalstis iesniedz ziņojumus par katras izsoles noteikumu pareizu īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz godīgu un atklātu pieeju, pārredzamību, cenu veidošanu, kā arī tehniskajiem un ekspluatācijas aspektiem. Šie ziņojumi ir jāiesniedz mēneša laikā pēc izsoles norises un jāpublisko Komisijas interneta vietnē.

5. Komisija uzrauga Eiropas oglekļa tirgus darbību. Katru gadu tā iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par oglekļa tirgus darbību, tostarp par izsoļu īstenošanu, likviditāti un izsolītajiem kvotu apjomiem. Ja nepieciešams, dalībvalstis nodrošina, ka visa attiecīgā informācija Komisijai tiek iesniegta vismaz divus mēnešus pirms ziņojuma pieņemšanas Komisijā."

12. Iekļauj šādus pantus:

"10.a pants

Kopienas mēroga pagaidu noteikumi, lai saskaņotu bezmaksas kvotu piešķiršanu

1. Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem Kopienas mērogā pilnībā saskaņotus īstenošanas noteikumus šā panta 4., 5., 7. un 12. punktā minēto kvotu saskaņotai sadalei, tostarp visus noteikumus, kas vajadzīgi, lai saskaņoti piemērotu 19. punktu.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Pirmajā daļā minētajos noteikumos pēc iespējas paredz Kopienas mēroga *ex ante* līmeņatzīmes, lai panāktu, ka kvotu sadale rosina samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un izmantot energoefektīvas tehnoloģijas, uzmanību pievēršot vislietderīgākajiem paņēmieniem, aizstājējiem, alternatīviem ražošanas procesiem, augstas efektivitātes koģenerācijai, energoefektīvai dūmgāzu izmantošanai, biomasas izmantošanai un CO₂ uztveršanai, transportēšanai un uzglabāšanai, ja šādas iekārtas ir pieejamas; kvotu sadale nerada stimulu palielināt emisijas. Bezmaksas kvotas nesadala saistībā ar jekādu elektroenerģijas ražošanu, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas 10.c pants, un izņemot elektroenerģiju, kas ražota, izmantojot dūmgāzes.

Katrai nozarei un apakšnozarei līmeņatzīmes parasti aprēķina attiecībā uz galaproduktu, nevis izejmateriāliem, lai tādējādi attiecīgajā nozarē vai apakšnozarē visā ražošanas procesā iespējami vairāk samazinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un palielinātu energoefektīvus ietaupījumus.

Nosakot principus *ex-ante* līmeņatzīmes izstrādei atsevišķās nozarēs un apakšnozarēs, Komisija apspriežas ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, tostarp attiecīgajām nozarēm un apakšnozarēm.

Pēc tam, kad Kopiena ir apstiprinājusi starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, kurā paredzēti obligāti siltumnīcas efektu izraisošo gāzu samazinājumi, kas līdzvērtīgi Kopienā noteiktajiem samazinājumiem, Komisija minētos noteikumus pārskata, lai nodrošinātu, ka bezmaksas kvotas piešķir tikai tādā gadījumā, ja tam ir pienācīgs pamatojums, ņemot vērā vienošanās nosacījumus.

2. Nosakot principus *ex ante* līmeņatzīmes izstrādei atsevišķās nozarēs un apakšnozarēs, par sākuma punktu pieņem nozares vai apakšnozares 10 % efektīvāko iekārtu darbības vidējo rādītāju Kopienā 2007. un 2008. gadā. Komisija apspriežas ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, tostarp attiecīgajām nozarēm un apakšnozarēm.

Regulās, kas pieņemtas saskaņā ar 14. un 15. pantu, paredz saskaņotus monitoringa, ziņošanas un pārbaudes noteikumus ar ražošanu saistītām siltumnīcas efektu izraisošām gāzu emisijām, lai noteiktu *ex-ante* līmeņatzīmes.

3. Ievērojot 4. un 8. punktu un neatkarīgi no 10.c panta noteikumiem, bezmaksas kvotas nesadala elektroenerģijas ražošanas iekārtām, CO₂ uztveršanas iekārtām, CO₂ transportēšanas cauruļvadiem vai CO₂ uzglabāšanas vietām.

4. Bezmaksas kvotas sadala centralizētai siltumapgādei, kā arī augstas efektivitātes koģenerācijai (kā definēts Direktīvā 2004/8/EK), ja ir ekonomiski pamatots pieprasījums pēc siltuma ražošanas vai dzesēšanas. Pēc 2013. gada katru gadu šīm iekārtām par siltuma ražošanu piešķirto kvotu kopapjomu koriģē ar 9. pantā minēto lineāro koeficientu.

5. Maksimālais ikgadējais kvotu apjoms, ko izmanto, aprēķinot sadalāmās kvotas iekārtām, kuras nav iekļautas 3. punktā un kuras nav jaunas iekārtas, nedrīkst būt lielāka par summu, ko veido:

- a) saskaņā ar 9. pantu noteiktais Kopienas ikgadējais kopapjoms, kas reizināts ar 3. punktā neiekļauto iekārtu emisiju daļu no pārbaudīto emisiju vidējā kopapjoma laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam iekārtām, uz kurām Kopienas sistēma attiecas laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam;
- b) pārbaudīto emisiju vidējais ikgadējais kopapjoms laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam iekārtām, kuras Kopienas sistēmā iekļautas tikai no 2013. gada un uz kurām neattiecas 3. punkts, kas koriģēts ar 9. pantā minēto lineāro koeficientu.

Vajadzības gadījumā izmanto vienotu starpnozaru korekcijas koeficientu.

6. To nozaru vai apakšnozaru interesēs, par kurām konstatēts, ka tajās pastāv ievērojams oglekļa emisiju pārvirzes risks, ko izraisa ar siltumnīcas efekta gāzu emisijām saistītās izmaksas, kas atsaucas uz elektroenerģijas cenām, dalībvalstis var arī paredzēt finansiālus pasākumus, lai kompensētu šīs izmaksas un tad, ja šādi finanšu pasākumi atbilst noteikumiem par valsts atbalstu, kas ir spēkā un kas vēl jāpieņem šajā jomā.

Šo pasākumu pamatā ir *ex-ante* līmeņatzīmes par netiešajām CO₂ emisijām uz produkcijas vienību. Šīs *ex-ante* līmeņatzīmes attiecīgajai nozarei vai apakšnozarei aprēķina kā rezultātu, ko dod patērētās elektroenerģijas daudzums uz ražošanas vienību atbilstīgi visefektīvākajai pieejamajai tehnoloģijai un CO₂ emisijas attiecīgajā Eiropas elektroenerģijas ražošanas struktūrā.

7. Laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam 5 % no Kopienas kvotu kopapjoma, kas noteikts saskaņā ar 9. un 9.a pantu, rezervē jaunām iekārtām; šis ir maksimālais apjoms, ko var sadalīt jaunām iekārtām saskaņā ar noteikumiem, kuri pieņemti atbilstīgi šā panta 1. punktam. Kopienas rezervei paredzētās kvotas, kas nav sadalītas ne jaunām iekārtām, ne izlietas laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam saskaņā ar šā panta 8., 9 vai 10. punktu, dalībvalstis izsola, ņemot vērā, kādu labumu no šīs rezerves ir guvušas dalībvalstu iekārtas, saskaņā ar 10. panta 2. punktu un – attiecībā uz sīki izstrādātu kārtību un laika grafiku – saskaņā ar 10. panta 4. punktu, kā arī attiecīgajiem īstenošanas noteikumiem.

Kvotu sadali koriģē, piemērojot 9. pantā minēto lineāro koeficientu.

Bezmaksas kvotas nesadala saistībā ar jekādu elektroenerģijas ražošanu jaunās iekārtās.

Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem saskaņotus noteikumus par definīcijas “jauna iekārta” piemērošanu, jo īpaši saistībā ar “būtiskas palielināšanas” definīciju.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

8. Līdz 2015. gada 31. decembrim ir pieejami 300 miljoni kvotu, kas paredzētas jauno iekārtu rezervei, lai palīdzētu atbalstīt celtniecību un darbību komerciāliem demonstrācijas projektiem, kuru skaits nepārsniedz 12 un kuru mērķis ir CO₂ uztveršana un ģeoloģiska uzglabāšana (CCS) videi drošā veidā, kā arī inovatīvu atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju demonstrācijas projektiem Savienības teritorijā.

Kvotas dara pieejamas, lai atbalstītu demonstrācijas projektus, kuri ģeogrāfiski līdzsvaroti paredz attīstīt dažādas CO₂ uztveršanas un uzglabāšanas, kā arī inovatīvas atjaunojamās enerģijas tehnoloģijas, kas vēl nav ekonomiski izdevīgas. Šo kvotu piešķiršana ir atkarīga no CO₂ emisiju kontrolētas novēršanas.

Projektus izvēlas, pamatojoties uz objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, kuros iekļautas prasības dalīties zināšanās. Šos kritērijus un pasākumus pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru un publisko.

Kvotas tiek rezervētas projektiem, kas atbilst trešajā daļā minētajiem kritērijiem. Atbalstu šiem projektiem sniedz dalībvalstis, un tas papildina būtisku iekārtas operatora līdzfinansējumu. Projektus var līdzfinansēt arī attiecīgā dalībvalsts, kā arī tiek izmantoti citi instrumenti. Nevienam projektam atbalsts, ko piešķir, izmantojot šajā punktā paredzēto mehānismu, nepārsniedz 15 % no kopējā šim nolūkam paredzēto kvotu apjoma. Šīs kvotas ņem vērā atbilstoši 7. punktam.

9. Ja Kopienas sistēmā pārbaudītais kopējais emisiju daudzums Lietuvai laikposmā no 2013. gada līdz 2015. gadam pārsniedz summu, kuru veido Lietuvas iekārtām piešķirtās bezmaksas kvotas, kas paredzētas elektroenerģijas ražošanas emisijām šajā periodā, un trīs astotdaļas no kvotām, ko Lietuva var izsolīt laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam, Lietuva, kas saskaņā ar 1. punktu 2003. gada Pievienošanās aktam pievienotajā 4. protokolā par Ignalinas kodolelektrostaciju Lietuvā ir apņēmusies slēgt Ignalinas atomelektrostacijas 2. vienību vēlākais līdz 2009. gada 31. decembrim, var pieprasīt kvotas no jauno iekārtu rezerves, ko tā drīkst izsolīt atbilstīgi 10. panta 4. punktā minētajai regulai. Maksimālais šādu kvotu skaits ir līdzvērtīgs pārsniegtajām emisijām šajā periodā, ja emisiju pārsniegšana ir saistīta ar palielinātu emisiju daudzumu, kas radušās elektroenerģijas ražošanā, no kurām atņēma jebkādu daudzumu, par kādu kvotu sadale šajā dalībvalstī laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam pārsniedz pārbaudīto emisiju daudzumu Lietuvai Kopienas sistēmā šajā periodā. Jebkādas šādas kvotas ņem vērā atbilstoši 7. punktam.

10. Jebkura dalībvalsts, kuras elektroenerģijas tīkls ir sašlēgts ar Lietuvu un kura 2007. gadā vairāk nekā 15 % savā teritorijā patērētās elektroenerģijas importēja no Lietuvas, palielinoties emisijām sakarā ar ieguldījumiem jaunās elektroenerģijas ražotnēs, 9. punktu var piemērot *mutatis mutandis* saskaņā ar minētajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

11. Ievērojot 10.b pantu, bezmaksas kvotu apjoms, ko sadala saskaņā ar šā panta 4. līdz 7. punktu, 2013. gadā ir 80 % no daudzuma, kas noteikts saskaņā ar 1. punktā minētajiem noteikumiem. Pēc tam bezmaksas kvotas ik gadus samazina par vienādu daudzumu, lai 2020. gadā piešķirtu 30 % bezmaksas kvotu un lai 2027. gadā netiktu piešķirtas bezmaksas kvotas.

12. Ievērojot 10.b pantu, 2013. gadā un katrā turpmākajā gadā līdz 2020. gadam iekārtām tajās nozarēs vai apakšnozarēs, kurās pastāv būtisks CO₂ emisiju pārvirzes risks, atbilstoši 1. punktam piešķir bezmaksas kvotas 100 % apmērā no apjoma, kas noteikts saskaņā ar 1. punktā minētajiem noteikumiem.

13. Līdz 2009. gada 31. decembrim un pēc tam reizi piecos gados Komisija, pamatojoties uz 14. līdz 17. punktā minētajiem kritērijiem, pēc apspriešanās Eiropadomē nosaka 12. punktā minēto nozaru vai apakšnozaru sarakstu.

Katru gadu Komisija pēc savas iniciatīvas vai kādas dalībvalsts pieprasījuma iekļauj nozari vai apakšnozari šā punkta pirmajā daļā minētajā sarakstā, ja analītiskā ziņojumā var pierādīt, ka šī nozare vai apakšnozare pēc pārmaiņām, kas būtiski ietekmējušas nozares vai apakšnozares darbību, atbilst 14. līdz 17. punktā paredzētajiem kritērijiem.

Šā panta īstenošanas nolūkā Komisija apspriežas ar dalībvalstīm, attiecīgajām nozarēm vai apakšnozarēm un citām ieinteresētajām pusēm.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

14. Lai noteiktu 12. punktā minētās nozares vai apakšnozares, Komisija Kopienas mērogā novērtē, cik lielā mērā attiecīgajā nozarē vai apakšnozarē atkarībā no iedalījuma līmeņa ir iespējams vajadzīgo kvotu iegādes tiesās izmaksas un netiešās izmaksas, kas radušās, šīs direktīvas īstenošanas rezultātā paaugstinoties elektroenerģijas cenām, iekļaut gala produkta cenā, nezaudējot būtisku tirgus daļu ārpuskopienas iekārtām, kas ir mazāk oglekļa efektīvas. Šo vērtējumu pamatā ir oglekļa vidējā cena saskaņā ar Komisijas ietekmes novērtējumu, kas pievienots Īstenošanas pasākumu paketei attiecībā uz ES mērķiem saistībā ar klimata pārmaiņām un atjaunojamo enerģiju līdz 2020. gadam, un, ja vien tie ir pieejami, dati par tirdzniecību, ražošanu un pievienoto vērtību par pēdējiem trim gadiem saistībā ar katru nozari vai apakšnozari.

15. Nozare vai apakšnozare ir uzskatāma par pakļautu būtiskam CO₂ emisiju pārvirzes riskam, ja:

- a) šīs direktīvas īstenošanas rezultātā radušos tiešo un netiešo papildu izmaksu summa ievērojami – vismaz par 5 % – paaugstinātu ražošanas izmaksas, kuras aprēķina kā daļu no bruto pievienotās vērtības; un
- b) tirdzniecības intensitāte ar trešām valstīm, kuru aprēķina kā kopējās eksporta vērtības uz trešām valstīm, summētas ar kopējām importa vērtībām no trešām valstīm, attiecību pret kopējo Kopienas tirgus apjomu (gada apgrozījums plus kopējais imports), ir augstāka par 10 %.

16. Neskarot 15. punktu, nozare vai apakšnozare ir arī uzskatāma par pakļautu būtiskam CO₂ emisiju pārvirzes riskam, ja:

- a) šīs direktīvas īstenošanas rezultātā radušos tiešo un netiešo papildu izmaksu summa īpaši – vismaz par 30 % – paaugstinātu ražošanas izmaksas, kuras aprēķina kā daļu no bruto pievienotās vērtības; vai
- b) tirdzniecības intensitāte ar trešām valstīm, kuru aprēķina kā kopējās eksporta vērtības uz trešām valstīm summētas ar kopējām importa vērtībām no trešām valstīm attiecību pret kopējo Kopienas tirgus apjomu (gada apgrozījums plus kopējais imports), ir augstāka par 30 %.

17. Šā panta 13. punktā minēto sarakstu var papildināt pēc tam, kad ir pabeigts kvalitatīvs novērtējums, ņemot vērā turpmāk minētos kritērijus, kad attiecīgie dati ir pieejami:

- a) kādā mērā konkrētajā nozarē vai apakšnozarē ir iespējams samazināt atsevišķu iekārtu emisiju līmeni vai elektroenerģijas patēriņu, tostarp attiecīgā gadījumā ražošanas izmaksu pieaugumu, ko var radīt attiecīgie ieguldījumi, piemēram, izmantojot visefektīvākos paņēmienus;
- b) pašreizējie un prognozētie tirgus rādītāji, tostarp, ja tirgus situācija vai tiešā vai netiešā izmaksu pieauguma rādītāji ir tuvi vienai no 16. punktā minētajām robežvērtībām;
- c) rentabilitāte kā iespējamais indikators ilgtermiņa ieguldījumiem vai lēmumiem par ražotņu pārvietošanu.

18. Šā panta 13. punktā minēto sarakstu nosaka, ņemot vērā turpmāk norādīto, ja ir pieejami attiecīgie dati:

- a) kādā mērā trešās valstis, kurām pasaules mērogā ir izšķirošs produkcijas ražošanas īpatsvars nozarēs vai apakšnozarēs, ko uzskata par pakļautām būtiskam CO₂

emisiju pārvirzes riskam, ir stingri apņēmušās attiecīgajās nozarēs vai apakšnozarēs samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un izdarīt to tādā pašā laikposmā un tādā pašā apjomā kā Kopiena; un

- b) kādā mērā šajās valstīs esošo iekārtu oglekļa efektivitāte ir salīdzināma ar attiecīgo Kopienas iekārtu rādītāju.

19. Bezmaksas kvotas nesadala iekārtām, kuras ir pārtraukušas darbību, ja vien attiecībā uz šo iekārtu operators kompetentajai iestādei uzskatāmi nepierāda, ka tās darbība tiks atsākta konkrēti norādītā un pieņemamā laikā. Iekārtas, par kurām siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas termiņš ir beidzies vai atļauja ir anulēta, kā arī iekārtas, kuru darbība vai darbības atsākšana nav tehniski iespējama, uzskata par tādām, kas pārtraukušas darbību.

20. Noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, Komisija iekļauj noteikumus to iekārtu definēšanai, kuras daļēji pārtraukušas darbību vai būtiski samazinājušas savu jaudu, un, ja vajadzīgs, pasākumus šīm iekārtām noteikto bezmaksas kvotu līmeņa pielāgošanai.

10.b pants

Pasākumi dažu energoietilpīgu nozaru atbalstam CO₂ emisiju pārvirzes gadījumā

1. Līdz 2010. gada 30. jūnijam Komisija, ņemot vērā starptautisko sarunu iznākumu un to, kā tas ļaus samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas pasaulē, pēc apspriešanās ar visiem attiecīgajiem sociālajiem partneriem, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā analizēts stāvoklis energoietilpīgās nozarēs un apakšnozarēs, par kurām konstatēts, ka tajās pastāv ievērojams CO₂ emisiju pārvirzes risks. Ziņojumam pievieno attiecīgus priekšlikumus, kas var būt arī šādi priekšlikumi:

- a) koriģēt šīm nozarēm vai apakšnozarēm piešķirto bezmaksas kvotu proporciju saskaņā ar 10.a pantu;
- b) saskaņā ar 10.a pantu noteikto nozaru vai apakšnozaru ražojumu importētājus iesaistīt Kopienas sistēmā;
- c) novērtēt oglekļa emisiju pārvirzes ietekmi uz dalībvalstu energodrošību, īpaši vietās, kur ir nepietiekami pieslēgumi pārējiem Savienības elektrotīkliem, un vietās, kur ir pieslēgumi trešo valstu elektrotīkliem, un veikt attiecīgus pasākumus.

Apsverot lietderīgos pasākumus, ņem vērā arī visus saistošus nozaru nolīgumus, kuru rezultātā iespējams siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas pasaulē samazināt tādā mērā, lai efektīvi novērstu klimata pārmaiņu problēmas; nolīgumiem jābūt tādiem, kurus iespējams monitorēt un pārbaudīt un kuros paredzēti obligāti piemērošanas mehānismi.

2. Komisija līdz 2011. gada 31. martam novērtē, vai lēmumi, kas pieņemti par to kvotu daudzumu, kuru nozares vai apakšnozares bez maksas saņem saskaņā ar 1. punktu, tostarp ietekme, ko rada 10.a panta 2. punktā noteiktās *ex ante* līmeņatzīmes, var ievērojami ietekmēt to kvotu daudzumu, ko dalībvalstis var izsolīt saskaņā ar 10. panta 2. punkta b) apakšpunktu, salīdzinot ar scenāriju, kurā visām nozarēm 2020. gadā piemēro pilnīgas izsoles. Vajadzības gadījumā tā iesniedz attiecīgus priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei, ņemot vērā šādu priekšlikumu iespējamo iespaidu uz pārdali.

10.c pants

Iespēja piešķirt pagaidu bezmaksas kvotas elektroenerģijas ražošanas modernizācijai

1. Atkāpjoties no 10.a panta 1. līdz 4. punkta, dalībvalstis var piešķirt pagaidu bezmaksas kvotas elektroenerģijas ražošanas iekārtām, kas darbojušās līdz 2008. gada 31. decembrim, vai elektroenerģijas ražošanas iekārtām, kurās līdz minētajai dienai faktiski sāks ieguldījumu process, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

- a) 2007. gadā valsts elektroenerģijas tīkls nebija tieši vai netieši saistīts ar savstarpēji savienoto tīklu sistēmu, kuru apsaimnieko Elektroenerģijas pārvades koordinācijas apvienība (UCTE);
- b) 2007. gadā valsts elektroenerģijas tīkls ar tīklu, kuru apsaimnieko UCTE, bija tieši vai netieši saistīts tikai ar vienu līniju, kuras jauda bija mazāka par 400 MW; vai
- c) 2006. gadā vairāk nekā 30 % no visas elektroenerģijas ražoja tikai no fosilā kurināmā un IKP uz vienu iedzīvotāju tirgus cenās nepārsniedza 50 % no Kopienas vidējā IKP uz vienu iedzīvotāju tirgus cenās.

Attiecīgā dalībvalsts iesniedz Komisijai valsts plānu, kurā paredz ieguldījumus infrastruktūras modernizēšanai un atjaunināšanai un tīrajām tehnoloģijām. Valsts plānā paredz arī valsts enerģētikas kompleksa un piegāžu avotu diversifikāciju tādā apjomā, kas iespēju robežās ir līdzvērtīgs bezmaksas kvotu tirgus vērtībai attiecībā uz iecerētajiem ieguldījumiem, ņemot vērā nepieciešamību pēc iespējas samazināt tiešo ietekmi uz cenu palielināšanos. Attiecīgā dalībvalsts katru gadu iesniedz Komisijai ziņojumu par ieguldījumiem infrastruktūras atjaunināšanā un tīrajās tehnoloģijās. Šim nolūkam var uzskaitīt ieguldījumus, kas veikti no 2009. gada 25. jūnija

2. Sadalītās pagaidu bezmaksas kvotas atskaita no kvotu apjoma, ko attiecīgā dalībvalsts citādi būtu varējusi izsolīt saskaņā ar 10. panta 2. punktu. Kopējā pagaidu bezmaksas kvotu sadale 2013. gadā nepārsniedz 70 % no 2005.–2007. gada pārbaudīto emisiju gada vidējā apjoma no

šādām elektroenerģijas ražošanas iekārtām apjomam, kurš atbilst valsts galīgajam bruto patēriņam, un šis piešķirums pēc tam pakāpeniski samazinās, līdz 2020. gadā bezmaksas kvotas vairs netiek sadalītas. Tām dalībvalstīm, kuras nepiedalījās Kopienas sistēmā 2005. gadā, attiecīgās emisijas tiek aprēķinātas, izmantojot to pārbaudītās emisijas Kopienas sistēmā 2007. gadā.

Attiecīgā dalībvalsts var noteikt, ka saskaņā ar šo pantu sadalītās kvotas var izmantot tikai attiecīgās iekārtas operators kvotu nodošanai saskaņā ar 12. panta 3. punktu, kura attiecās uz tās pašas iekārtas emisijām tajā gadā, kuram šīs kvotas ir sadalītas.

3. Operatoriem kvotas sadala, pamatojoties uz sadali atbilstoši pārbaudītām emisijām laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam vai *ex ante* efektivitātes līmeņatzīmi, kuras pamatā ir svērtais vidējais emisiju līmeņu rādītājs vislietderīgākajā un siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas ziņā efektīvākajā elektroenerģijas ražošanas procesā, uz ko attiecas Kopienas sistēma par iekārtām, kurās izmanto dažādu kurināmo. Svērumā var ņemt vērā dažādu kurināmā veidu īpatsvaru elektroenerģijas ražošanā attiecīgajā dalībvalstī. Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru nodrošina pamatnostādnes, lai nodrošinātu, ka piešķiršanas metodika nepamatoti nekropļo konkurenci un cik iespējams samazina emisiju pazemināšanas stimulu negatīvās sekas.

4. Dalībvalstis, kas piemēro šo pantu, pieprasa, lai labumu gūstošo elektroenerģijas ražošanas iekārtu uzņēmumi un tīkla operatori reizi 12 mēnešos iesniedz ziņojumus par to savu ieguldījumu īstenošanu, kuri minēti valsts plānā. Dalībvalstis par to iesniedz ziņojumus Komisijai un publisko šādus ziņojumus.

5. Ikviens dalībvalsts, kas vēlas sadalīt kvotas, pamatojoties uz šo pantu, līdz 2011. gada 30. septembrim iesniedz Komisijai pieteikumu, kurā ir iekļauta ierosinātā sadales metodika un individuālas sadales. Pieteikumā ietver:

- a) apliecinājumu, ka dalībvalsts atbilst vismaz vienam no 1. punktā minētajiem nosacījumiem;
- b) to iekārtu sarakstu, uz kurām attiecas pieteikums, un kvotu apjomu, kas sadalāms katrai iekārtai saskaņā ar 3. punktu un Komisijas pamatnostādņēm;
- c) valsts plānu, kas minēts 1. punkta otrajā daļā;
- d) saskaņā ar valsts plānu iecerēto ieguldījumu monitorinģa un ieviešanas noteikumus;
- e) informāciju par to, ka kvotu sadale nepamatoti nekropļo konkurenci.

6. Sešos mēnešos pēc visas attiecīgās informācijas saņemšanas Komisija novērtē pieteikumu, ņemot vērā 5. punktā noteiktās prasības, un var noraidīt pieteikumu vai kādu no tā aspektiem.

7. Divus gadus pirms tā perioda beigām, kurā dalībvalsts var sadalīt pagaidu bezmaksas kvotas elektroenerģijas ražošanas iekārtām, kas darbojas līdz 2008. gada 31. decembrim, Komisija novērtē progresu, kas panākts, īstenojot valsts plānu. Ja Komisija pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma uzskata, ka var rasties nepieciešamība šo periodu pagarināt, tā var iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei attiecīgus priekšlikumus, tostarp attiecībā uz nosacījumiem, kas būs jāizpilda perioda pagarināšanas gadījumā.”

13. Direktīvas 11. un 11.a pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“11. pants

Valstu īstenošanas pasākumi

1. Līdz 2011. gada 30. septembris ikviens dalībvalsts publicē un iesniedz Komisijai valsts īstenošanas pasākumu sarakstu, kurā uzskaitītas dalībvalsts teritorijā esošās iekārtas, uz kurām attiecas šī direktīva, un visas bezmaksas kvotas, kas sadalītas ikvienai iekārtai dalībvalsts teritorijā par katru gadu attiecīgajā periodā un aprēķinātas saskaņā ar 10.a panta 1. punktā un 10.c pantā minētajiem noteikumiem.

2. Līdz katra gada 28. februārim kompetentās iestādes piešķir kvotu apjomu, kas sadalāms attiecīgajā gadā, aprēķinot to saskaņā ar 10., 10.a un 10.c pantu.

3. Saskaņā ar šā panta 2. punktu dalībvalstis nedrīkst piešķirt bezmaksas kvotas iekārtām, kuru iekļaušanu 1. punktā minētajā sarakstā Komisija ir noraidījusi.

11.a pants

Projekta pasākumu īstenošanā iegūto SES un ESV izmantošana Kopienas sistēmā, pirms stājusies spēkā starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām

1. Neskarot 28. panta 3. un 4. punkta piemērošanu, piemēro šā panta 2. līdz 7. punktu.

2. Ja laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam operatori vai gaisakuģu operatori dalībvalstu piešķirtās SES un ESV nav pilnībā izmantotas vai ja atbilstoši 8. punktam ir piešķirta atļauja izmantot kredītus, operatori var lūgt kompetentajai iestādei piešķirt tiem kvotas, kas derīgas no 2013. gada, apmaiņā pret SES un ESV, kuras piešķirtas par emisiju samazinājumiem līdz 2012. gadam, kas panākti, īstenojot tāda veida projektus, kuri atbilda kritērijiem izmantošanai Kopienas sistēmā laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam.

Kompetentā iestāde šādu apmaiņu pēc pieprasījuma izdara līdz 2015. gada 31. martam.

3. Ja SES un ESV, ko dalībvalstis operatoriem vai gaisakuģu operatoriem ļāvušas izmantot laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, nav pilnībā izmantotas vai ja saskaņā ar 8. punktu tiem ir tiesības izmantot kredītus, kompetentās iestādes operatoriem atļauj SES un ESV no pirms 2013. gada reģistrētiem projektiem, kas izdotas par emisiju samazinājumiem no 2013. gada, apmaiņā pret kvotām, kas derīgas no 2013. gada.

Šā punkta pirmā daļa attiecas uz SES un ESV visu veidu projektos, kuri atbilst kritērijiem izmantošanai Kopienas sistēmā laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam.

4. Ja SES un ESV, ko dalībvalstis operatoriem vai gaisakuģu operatoriem ļāvušas izmantot laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, nav pilnībā izmantotas vai ja saskaņā ar 8. punktu tiem ir tiesības izmantot kredītus, kompetentās iestādes operatoriem atļauj tās SES, kas piešķirtas par emisiju samazinājumiem no 2013. gada, apmaiņā pret kvotām par jauniem projektiem, kas no 2013. gada uzsākti VAV.

Šā punkta pirmo daļu piemēro SES, kas iegūtas, īstenojot visu veidu projektus, kuri atbilst izmantošanai Kopienas sistēmā laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, līdz brīdim, kad šīs vismazāk attīstītās valstis ir ratificējušas attiecīgu nolīgumu ar Kopienas, vai līdz 2020. gadam, atkarībā no tā, kas notiek agrāk.

5. Ja SES un ESV, ko dalībvalstis operatoriem vai gaisakuģu operatoriem ļāvušas izmantot laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, nav pilnībā izmantotas vai ja saskaņā ar 8. punktu tiem ir tiesības izmantot kredītus un ja sarunas par starptautiskās vienošanās noslēgšanu nav pabeigtas līdz 2009. gada 31. decembrim, kredītus no projektiem vai citām emisiju samazināšanas darbībām var izmantot Kopienas sistēmā atbilstīgi nolīgumiem, kas noslēgti ar trešām valstīm, konkrēti norādot izmantošanas apjomu. Atbilstīgi šādiem nolīgumiem operatori var izmantot kredītus no projektu darbībām šajās trešās valstīs, lai izpildītu savas saistības saskaņā ar Kopienas sistēmu.

6. Visos 5. punktā minētajos nolīgumos paredz, ka Kopienas sistēmā izmanto kredītus, kas iegūti, īstenojot projektus, kuri atbilst izmantošanai Kopienas sistēmā laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, tostarp izmantojot atjaunojamās enerģijas vai energoefektivitātes tehnoloģijas, kas veicina tehnoloģiju nodošanu un ilgtspējīgu attīstību. Šādos nolīgumos var arī paredzēt, ka var izmantot kredītus no projektiem, kuros paredzētais bāzes scenārija līmenis ir mazāks par to līmeni, par kuru var sadalīt bezmaksas kvotas saskaņā ar 10.a pantā minētajiem pasākumiem, vai par Kopienas tiesību aktos paredzēto līmeni.

7. Kad būs noslēgta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām, no 2013. gada 1. janvāra Kopienas sistēmā drīkstēs izmantot tikai kredītus no projektiem no trešām valstīm, kas ratificējušas vienošanos.

8. Visiem pašreizējiem operatoriem ļauj izmantot kredītus laikposmā no 2008. gada līdz 2020. gadam vai nu līdz tādām apjomam, kas bija atļauts laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, vai līdz apjomam, kas atbilst procentuālam daudzumam, kuru nosaka ne zemāku par 11 % no kvotu sadales 2008.–2012. gadā (atkarībā no tā, kura vērtība ir augstāka).

Operatori var izmantot kredītus virs pirmajā daļā noteiktā 11 % daudzuma līdz tādām apjomam tā, ka to 2008.–2012. gadā sadalītās bezmaksas kvotas kopā ar kopējām projektu kredītu izmantošanas tiesībām ir tādas pašas kā laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam pārbaudīto emisiju procentuālais daudzums.

Jaunām iekārtām, tostarp tām, kuras sākušas darbu laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam un nav saņēmušas ne bezmaksas kvotas, ne tiesības izmantot SES un ESV laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, un jaunām nozarēm atļauj izmantot kredītus līdz apjomam, kas atbilst konkrētam procentuālam daudzumam, kuru nosaka ne zemāku par 4,5 % no to pārbaudītā emisiju apjoma laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam. Gaisakuģu operatoriem atļauj izmantot kredītus līdz apjomam, kas atbilst konkrētam procentuālam daudzumam, kuru nosaka ne zemāku par 1,5 % no to pārbaudītā emisiju apjoma laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam.

Pieņem pasākumus, lai precizētu konkrēto procentuālo daudzumu, ko piemēro saskaņā ar pirmo, otro un trešo daļu. Vismaz vienu trešo daļu no papildu apjoma, kurš jāsadala pašreizējiem operatoriem virs pirmajā daļā minētā pirmā procentuālā daudzuma, iedala operatoriem, kuriem bija viszemākais līmenis kopapjomam, kuru veido vidējās bezmaksas kvotas un projektu kredītu izmantošanas tiesības laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam.

Ar minētajiem pasākumiem nodrošina, ka kopējā atļauto kredītu izmantošana nepārsniedz 50 % visas Kopienas pašreizējo nozaru samazinājumu zem 2005. gada līmeņiem saskaņā ar Kopienas sistēmu laikposmā no 2008. gada līdz 2020. gadam un 50 % visas Kopienas samazinājumu zem 2005. gada līmeņiem jaunajām nozarēm un aviācijai laikposmā no dienas, kad tās iekļautas Kopienas sistēmā, līdz 2020. gadam.

Minētos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

9. No 2013. gada 1. janvāra var piemērot pasākumus, lai ierobežotu īpašu kredītu no projektu darbībām izmantošanu.

Minētajos pasākumos nosaka arī termiņu, no kura kredītu izmantošana saskaņā ar 1. līdz 4. punktu notiek atbilstīgi šiem pasākumiem. Agrākais termiņš ir seši mēneši pēc pasākumu pieņemšanas, bet vēlākais termiņš – trīs gadi pēc pieņemšanas.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Komisija apsver tādu pasākumu projekta iesniegšanu komitejai, kurus varētu veikt, ja dalībvalsts to pieprasa.”

14. Direktīvas 11.b panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Kopiena un tās dalībvalstis projekta pasākumus atļauj īstenot tikai tad, ja ikviena projekta dalībnieka galvenā mītne atrodas vai nu valstī, kas noslēgusi starptautisku vienošanos par šādiem projektiem, vai valstī vai pavalstī, vai reģionālā struktūrā, kas ir saistīta ar Kopienas sistēmu saskaņā ar 25. pantu.”

15. Direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“1.a Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim pārbauda, vai emisiju kvotu tirgus ir pienācīgi aizsargāts pret iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu vai tirgus manipulācijām, un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumus šādas aizsardzības nodrošināšanai. Attiecīgi pieļaujot preču tirdzniecības noteikumus, var tikt piemēroti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) (*) atbilstīgie noteikumi.

(*) OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“3.a Pienākums nodot kvotas neattiecas uz pārbaudītām emisijām, kuras ir uztvertas un transportētas uz pastāvīgas uzglabāšanas iekārtu, kurai ir spēkā esoša atļauja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu (*).

(*) OV L 140, 5.6.2009., 114 lpp.”;

c) iekļauj šādu punktu:

“5. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neskarot 10.c pantu.”

16. Direktīvas 13. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“13. pants

Kvotu derīgums

1. Kvotas, kas piešķirtas, sākot ar 2013. gada 1. janvāri, ir derīgas attiecībā uz emisijām astoņu gadu ilgus periodos, kas sākas 2013. gada 1. janvārī.

2. Četrus mēnešus pēc katra nākamā 1. punktā minētā perioda sākuma kompetentā iestāde anulē kvotas, kas vairs nav derīgas un nav nodotas un anulētas saskaņā ar 12. pantu.

Dalībvalstis piešķir personām kvotas par kārtējo periodu, lai aizstātu to rīcībā esošās kvotas, kuras tiek anulētas saskaņā ar pirmo daļu.”

17. Direktīvas 14. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“14. pants

Emisiju monitoringa un ziņošanas kārtība

1. Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim pieņem regulu par emisiju monitoringa un ziņošanas kārtību un, attiecīgā gadījumā, darbības datiem no darbībām, kuras uzskaitītas I pielikumā, lai veiktu tonnu un kilometru datu monitoringu un ziņošanu izmantošanai saskaņā ar 3.e un 3.f pantu; šīs regulas pamatā ir IV pielikumā izklāstītie monitoringa un ziņošanas principi; prasībās, kas noteiktas monitoringam un ziņošanai par katru siltumnīcas efektu izraisošo gāzi, norāda šīs gāzes globālās sasilšanas potenciālu.

Minēto pasākumu, kas ir paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Šā panta 1. punktā minētajā regulā ņem vērā visprecīzākos un jaunākos pieejamos zinātniskos datus, jo īpaši no IPCC; tajā var arī izstrādāt prasības operatoriem ziņot par emisijām, kas saistītas ar ražošanu energoietilpīgās nozarēs, kuras var skart starptautiskā konkurence. Tāpat minētajā regulā var paredzēt prasības veikt šīs informācijas neatkarīgu pārbaudi.

Šajās prasībās var paredzēt, ka jāziņo, kāds emisiju līmenis rodas, ražojot elektroenerģiju (uz ko attiecas Kopienas sistēma), kura vajadzīga šādu ražojumu ražošanai.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka visi iekārtas operatori vai gaisakuģa ekspluatanti saskaņā ar 1. punktā minēto regulu veic monitoringu un ziņo kompetentajai iestādei par emisijām katrā kalendārā gada laikā no iekārtas vai – no 2010. gada 1. janvāra – no gaisakuģa, ko tie ekspluatē.

4. Šā panta 1. punktā minētajā regulā var ietvert prasības par automatizētu sistēmu un datu apmaiņas formātu izmantošanu, lai saskaņotu savstarpējo saziņu par monitoringa plāniem, emisiju gada ziņojumiem un pārbaudes pasākumiem, kuros ir iesaistīts operators, pārbaudītājs un kompetentās iestādes.”

18. Direktīvas 15. pantu groza šādi:

a) nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“Pārbaude un akreditācija”;

b) pievieno šādas daļas:

“Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim pieņem regulu par emisiju ziņojumu pārbaudi, kuri pamatojas uz V pielikumā noteiktajiem principiem, un par pārbaudītāju akreditāciju un pārraudzību. Tajā paredz nosacījumus akreditācijai un akreditācijas atsaukšanai, savstarpējai atzīšanai un, vajadzības gadījumā, akreditācijas struktūru vienādranga izvērtēšanai.

Minēto pasākumu, kas ir paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

19. Iekļauj šādu pantu:

“15.a pants

Informācijas izpaušana un dienesta noslēpums

Dalībvalstis un Komisija nodrošina, ka visus lēmumus un ziņojumus par kvotu apjomu un piešķiršanu, kā arī emisiju monitoringu, ziņošanu un pārbaudi nekavējoties dara zināmus sabiedrībai, precīzi nodrošinot nediskriminējošu informācijas pieejamību.

Informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpums, nedrīkst atklāt nevienai citai personai vai iestādei, izņemot gadījumus, ja to nosaka spēkā esošie normatīvie vai administratīvie noteikumi.”

20. Direktīvas 16. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Sodū par emisiju apjomu pārsniegšanu saistībā ar kvotām, kas piešķirtas no 2013. gada 1. janvāra, palielina atbilstīgi Eiropas patēriņa cenu indeksam.”

21. Direktīvas 19. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Kvotas, kas piešķirtas no 2012. gada 1. janvāra, uzkrāj Kopienas reģistrā, lai tās saskaņā ar regulu par standartizētu un drošu reģistru sistēmu varētu īstenot darbības, kas saistītas ar dalībvalstī atvērtajiem kontiem un kvotu sadali, nodošanu un anulēšanu, kā noteikts 3. punktā minētajā Komisijas regulā.

Dalībvalstis var veikt darbības, kas atļautas saskaņā ar UNFCCC vai Kioto protokolu.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Šā panta 3. punktā minētajā regulā paredz kārtību, kādā Kopienas reģistrs veic transakcijas un citas operācijas, lai veiktu 25. panta 1.b punktā paredzētās darbības. Minētajā regulā paredz arī procesus pārmaiņu un incidentu pārvaldībai Kopienas reģistram attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem jautājumiem. Tajā paredz atbilstīgu kārtību, kādā Kopienas reģistrs nodrošina, lai būtu iespējams īstenot dalībvalstu iniciatīvas attiecībā uz efektivitātes paaugstināšanu, administratīvo izmaksu pārvaldību un kvalitātes kontroles pasākumiem.”

22. Direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) 1. punkta otro teikumu aizstāj ar šādu teikumu:

“Šajā ziņojumā īpaša uzmanība jāpievērš kvotu sadales kārtībai, reģistru darbībai, monitoringa un ziņošanas īstenošanas pasākumu piemērošanai, pārbaudei un akreditācijai, jautājumiem, kas saistīti ar šīs direktīvas ievērošanu, kā arī kvotu fiskālajam režīmam, ja tāds pastāv.”;

b) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm par jaunākajām norisēm saistībā ar kvotu piešķiršanu, ESV un SES izmantošanu Kopienas sistēmā, reģistru darbību, monitoringu, ziņošanu, pārbaudi, akreditāciju, informācijas tehnoloģijām un šīs direktīvas ievērošanu.”

23. Direktīvas 22. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“22. pants

Grozījumi pielikumos

Šīs direktīvas pielikumus, izņemot I, II.a un II.b pielikumu, var grozīt, ņemot vērā 21. pantā paredzētos ziņojumus un šīs direktīvas piemērošanā gūto pieredzi. Šīs direktīvas IV un V pielikumu var grozīt, lai pilnveidotu emisiju monitoringu, ziņošanu un pārbaudi, kā arī kārtību, kādā par tām ziņo.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia*, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

24. Direktīvas 23. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.”

25. Direktīvas 24. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“24. pants

Procedūras papildu darbību un gāzu vienpusējai iekļaušanai

1. No 2008. gada dalībvalstis var saskaņā ar šo direktīvu piemērot emisijas kvotu tirdzniecību darbībām un siltumnīcas efektu izraisošām gāzēm, kuras nav uzskaitītas I pielikumā, ņemot vērā visus būtiskos kritērijus, jo īpaši ietekmi uz iekšējo tirgu, potenciālos konkurences izkropļojumus, sistēmas vides integritāti un plānotās monitoringa un ziņošanas sistēmas uzticamību, ar nosacījumu, ka Komisija šādu darbību un siltumnīcas efektu izraisīto gāzu iekļaušanu ir apstiprinājusi:

a) saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru, ja iekļaušana attiecas uz iekārtām, kuras nav ietvertas I pielikumā; vai

b) saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru, ja iekļaušana attiecas uz darbībām un siltumnīcas efektu izraisošām gāzēm, kas nav uzskaitītas I pielikumā. Šie pasākumi ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot.

2. Kad ir apstiprināta papildu darbību un gāzu iekļaušana, Komisija var vienlaikus atļaut papildu kvotu piešķiršanu un atļaut citām dalībvalstīm iekļaut šādas papildu darbības un gāzes.

3. Pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma var pieņemt regulu par monitoringu un ziņošanu par emisijām saistībā ar darbībām, iekārtām un siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm, kuru kombinācija nav minēta I pielikumā, ja šo monitoringu un ziņošanu var veikt ar pienācīgu precizitāti.

Minēto pasākumu, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

26. Iekļauj šādu pantu:

“24.a pants

Saskaņoti noteikumi emisiju samazināšanas projektiem

1. Līdztekus 24. pantā paredzētajai citu gāzu un darbību iekļaušanai var pieņemt īstenošanas pasākumus attiecībā uz kvotu vai kredītu piešķiršanu saistībā ar dalībvalstu pārvaldītiem projektiem, kas samazina tādu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas, kas nav ietvertas Kopienas sistēmā.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Šādu pasākumu dēļ nedrīkst veidoties tādu emisiju samazinājumu dubulta uzskaite un tie nedrīkst radīt šķēršļus citu tādu emisiju samazināšanas pasākumu īstenošanai, kas nav ietvertas Kopienas sistēmā. Pasākumus pieņem tikai tādā gadījumā, ja nav iespējama citu gāzu un darbību iekļaušana saskaņā ar 24. pantu, un nākamajā Kopienas sistēmas pārskatīšanas reizē ir jāapsver iespēja pieņemt vienotus noteikumus visā Kopienā attiecībā uz šīm emisijām.

2. Var pieņemt īstenošanas pasākumus, kas paredz sīkākus noteikumus par kredītu piešķiršanu 1. punktā minētajiem Kopienas līmeņa projektiem.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Dalībvalsts var atteikties piešķirt kvotas vai kredītus saistībā ar konkrētu tipu projektiem, kuri paredz samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas to teritorijā.

Šādus projektus īsteno, pamatojoties uz nolīgumu ar dalībvalsti, kurā projektu īsteno.”

27. Direktīvas 25. pantā iekļauj šādus punktus:

“1.a Var noslēgt nolīgumus, kuros paredzēta kvotu savstarpēja atzīšana starp Kopienas sistēmu un saderīgām obligātajām siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecības sistēmām, kuras paredz absolūtos emisiju ierobežojumus un kuras izveidotas jebkurā citā valstī, pavalstī vai reģionālā struktūrā.

1.b Ar trešām valstīm vai pavalstīm, vai reģionālām struktūrām var noslēgt nesaistošus nolīgumus par administratīvo un tehnisko jautājumu koordinēšanu saistībā ar kvotām Kopienas sistēmā vai citās obligātās siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecības sistēmās, kas paredz absolūtos emisiju ierobežojumus.”

28. Direktīvas 27., 28. un 29. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“27. pants

To mazo iekārtu izslēgšana no Kopienas sistēmas, uz kurām attiecināti līdzvērtīgi pasākumi

1. Pēc apspriešanās ar operatoru dalībvalstis var no Kopienas sistēmas izslēgt iekārtas, kuras kompetentajām iestādēm paziņojušas, ka to emisijas (izņemot biomasas emisijas) katrā no trim gadiem pirms paziņošanas saskaņā ar a) apakšpunktu bijušas mazākas par 25 000 tonnām oglekļa dioksīda ekvivalenta, un, ja tajās veic sadedzināšanas darbības, to nominālā

siltumspēja ir mazāka par 35 MW, un uz kurām attiecināti pasākumi, kas ļaus panākt līdzvērtīgu emisiju samazinājumu; ja attiecīgā dalībvalsts izpilda šādus nosacījumus:

- a) paziņo Komisijai par katru šādu iekārtu, norādot, kādi līdzvērtīgi pasākumi attiecībā uz šo iekārtu, lai sasniegtu līdzvērtīgu ieguldījumu emisiju samazināšanā, ir ieviesti, – pirms dienas, kad iekārtu saraksts jāiesniedz saskaņā ar 11. panta 1. punktu, un vēlākais – dienā, kad šo sarakstu iesniedz Komisijai;
- b) apliecina, ka ir izstrādāta monitoringa kārtība, lai izvērtētu, vai kādā kalendārajā gadā kāda no iekārtām ir emitējusi 25 000 tonnu vai vairāk oglekļa dioksīda ekvivalenta (izņemot emisijas no biomasas). Dalībvalstis saskaņā ar 14. pantu var atļaut vienkāršotus monitoringa, ziņošanas un pārbaudes pasākumus attiecībā uz iekārtām, kuru vidējās gada pārbaudītās emisijas 2008.–2010. gadā ir mazākas par 5 000 tonnām gadā;
- c) apliecina, ka, ja kādā kalendārajā gadā kāda no iekārtām ir emitējusi 25 000 tonnu vai vairāk oglekļa dioksīda ekvivalenta (izņemot emisijas no biomasas) vai ja pasākumi, kurus piemēro šai iekārtai, lai sasniegtu līdzvērtīgu ieguldījumu emisiju samazināšanā, vairs nav spēkā, iekārta no jauna tiks iekļauta Kopienas sistēmā;
- d) publicē a), b) un c) apakšpunktā minēto informāciju, lai ieinteresētās personas varētu iesniegt savus apsvērumus.

No Kopienas sistēmas var izslēgt arī slimnīcas, ja tās veic līdzvērtīgus pasākumus.

2. Ja pēc tam, kad ir pagājis trīs mēnešu periods no dienas, kad publicēts paziņojums ieinteresētajām personām iesniegt savus apsvērumus, Komisijai sešos mēnešos nerodas iebildumi, izslēgšanu uzskata par apstiprinātu.

Pēc tam, kad kvotas par laika periodu, kurā iekārta ir iekļauta Kopienas sistēmā, ir nodotas, iekārtu no sistēmas izslēdz un dalībvalsts tai vairs nepiešķir bezmaksas kvotas saskaņā ar 10.a pantu.

3. Ja iekārtu no jauna iekļauj Kopienas sistēmā saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, jebkādas kvotas, ko piešķir saskaņā ar 10.a pantu, piešķir no gada, kad iekārta no jauna iekļauta sistēmā. Šīm iekārtām piešķirtās kvotas atskaita no daudzuma, ko attiecīgā dalībvalsts, kurā atrodas šīs iekārtas, izsolītu saskaņā ar 10. panta 2. punktu.

Jebkura šāda iekārta paliek iekļauta Kopienas sistēmā visā atlikušajā tirdzniecības periodā.

4. Attiecībā uz iekārtām, kuras nav bijušas iekļautas Kopienas sistēmā laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, lai noteiktu emisijas trim gadiem pirms paziņošanas saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, var piemērot vienkāršotas prasības monitoringam, ziņošanai un pārbaudei.

28. pants

Korekcijas, kas piemērojamas pēc tam, kad Kopiena apstiprina starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām

1. Trīs mēnešos no dienas, kad Kopiena ir parakstījusi starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, kas paredz, ka līdz 2020. gadam siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas obligāti jāsamazina par vairāk nekā 20 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeņiem, kā to atspoguļo 2007. gada marta Eiropadomē apstiprinātās 30 % samazinājuma saistības, Komisija iesniedz ziņojumu, kurā jo īpaši novērtēti šādi punkti:

- a) to pasākumu būtība, par kuriem panākta vienošanās starptautiskās sarunās, kā arī citu attīstīto valstu saistības, kas salīdzināmas ar Kopienas emisiju samazināšanas saistībām, un saistības, kuras uzņēmušās ekonomiski attīstītākās jaunattīstības valstis, lai dotu savai atbildībai un attiecīgajām iespējām atbilstīgu ieguldījumu;
- b) starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām ietekme un ar to saistītās nepieciešamās izvēles Kopienas līmenī, lai līdzsvaroti, pārredzami un vienlīdzīgi pārietu uz vērienīgāku 30 % samazinājuma mērķi, ņemot vērā Kioto protokola pirmajā saistību periodā paveikto;
- c) Kopienas ražošanas nozaru konkurētspēja, ņemot vērā ar to saistīto oglekļa emisiju pārvirzes riskiem;
- d) starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām ietekme uz citām Kopienas ekonomikas nozarēm;
- e) ietekme uz Kopienas lauksaimniecības nozari, tostarp oglekļa emisiju pārvirzes riski;
- f) atbilstīgi noteikumi, lai iekļautu ar zemes lietojumu, zemes lietojuma maiņu un mežsaimniecību saistītās emisijas un piesaisti Kopienā;
- g) apmežošana, mežu atjaunošana, atmežošanas un mežu degradācijas novēršana trešās valstīs, ja šajā sakarā tiek izveidota starptautiski atzīta sistēma;
- h) vajadzība izstrādāt Kopienas papildu politikas virzienus un pasākumus, ievērojot Kopienas un dalībvalstu saistības attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanu.

2. Pamatojoties uz 1. punktā minēto ziņojumu, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei likumdošanas priekšlikumu, lai saskaņā ar 1. punktu grozītu šo direktīvu, paredzot grozīšās direktīvas stāšanās spēkā tad, kad Kopiena apstiprina starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām, un ņemot vērā emisiju samazināšanas saistības, ko paredz minētā vienošanās.

Priekšlikuma pamatā ir pārredzamības, ekonomiskās efektivitātes un izmaksu lietderības principi, kā arī dalībvalstu saistību taisnīga un solidāra sadale.

3. Priekšlikums ļauj operatoriem vajadzības gadījumā papildus šajā direktīvā paredzētajiem kredītiem izmantot SES, ESV vai citus apstiprinātus kredītus no trešām valstīm, kuras ir ratificējušas starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām.

4. Vajadzības gadījumā priekšlikumā iekļauj arī citus nepieciešamos pasākumus, lai palīdzētu sasniegt obligāto samazinājumu atbilstīgi 1. punktam pārredzamā, līdzsvarotā un taisnīgā veidā, un jo īpaši iekļauj īstenošanas pasākumus, lai paredzētu, ka Kopienas sistēmā iesaistījušies operatori var izmantot citus projektu kredītus līdztekus tiem, kas minēti 11.a panta 2. līdz 5. punktā, vai ka šādi operatori vajadzības gadījumā var izmantot citus mehānismus, kas izveidoti saskaņā ar starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām.

5. Priekšlikumā iekļauj atbilstīgus pārejas un apturēšanas pasākumus, kuri jāveic, kamēr nav stājušies spēkā starptautiskā vienošanās par klimata pārmaiņām.

29. pants

Ziņojums, lai nodrošinātu oglekļa tirgus labāku darbību

Ja, pamatojoties uz 10. panta 5. punktā minētajiem regulārajiem ziņojumiem par oglekļa tirgu, Komisijai ir pierādījumi, ka oglekļa tirgus nedarbojas pienācīgi, tā iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumam vajadzības gadījumā var pievienot priekšlikumus nolūkā palielināt oglekļa tirgus pārredzamību un ierosināt pasākumus, lai uzlabotu tā darbību.”

29. Iekļauj šādu pantu:

“29.a pants

Pasākumi gadījumā, ja cenu svārstības ir pārmērīgas

1. Ja ilgāk par sešiem secīgiem mēnešiem kvotu cena Eiropas oglekļa tirgū ir vairāk nekā trīs reizes augstāka par vidējo kvotu cenu divos iepriekšējos gados, Komisija nekavējoties sasauca saskaņā ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 9. pantu izveidotās komitejas sanāksmi.

2. Ja 1. punktā minētās cenu izmaiņas neatbilst mainīgajiem tirgus pamatprincipiem, ņemot vērā cenu izmaiņu pakāpi, var piemērot kādu no šādiem pasākumiem:

- a) pasākumu, ar kuru dalībvalstīm ļauj izsolē piedāvāt daļu no kvotu daudzuma;
- b) pasākumu, ar kuru atļauj dalībvalstīm piedāvāt izsolē līdz 25 % no kvotām, kas joprojām ir jauno iekārtu rezervē.

Šos pasākumus pieņem saskaņā ar 23. panta 4. punktā minēto vadības procedūru.

3. Pasākumā vislielākā mērā ievēro ziņojumus, ko Komisija iesniegusi Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar 29. pantu, kā arī dalībvalstu sniegto citu atbilstīgo informāciju.

4. Kārtību, kādā piemēro šos noteikumus, paredz 10. panta 4. punktā minētajā regulā.”

30. I pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas I pielikumu.

31. Pievieno II.a un II.b pielikumu, kā norādīts šīs direktīvas II pielikumā.

32. Svītro III pielikumu.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2012. gada 31. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības.

Tomēr dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2009. gada 31. decembrim izpildītu Direktīvas 2003/87/EK 9.a panta 2. punkta prasības, kas iekļautas ar šīs direktīvas 1. panta 10. punktu, un Direktīvas 2003/87/EK 11. panta prasības, kas grozītas ar šīs direktīvas 1. panta 13. punktu.

Dalībvalstis piemēro pirmajā daļā minētos pasākumus no 2013. gada 1. janvāra. Kad dalībvalstis pieņem pirmajā un otrajā daļā minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

3. pants

Pārejas noteikums

Direktīvas 2003/87/EK noteikumus, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar Direktīvu 2004/101/EK, Direktīvu 2008/101/EK un Regulu (EK) Nr. 219/2009, turpina piemērot līdz 2012. gada 31. decembrim.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs
P. NEČAS

I PIELIKUMS

Direktīvas 2003/87/EK I pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"I PIELIKUMS

DARBĪBU KATEGORIJAS, UZ KO ATTIECAS ŠĪ DIREKTĪVA

1. Šī direktīva neattiecas uz iekārtām vai iekārtu daļām, ko izmanto pētniecībā, jaunu produktu izstrādei un testēšanai, un uz iekārtām, kurās izmanto tikai biomasu.
2. Šādas robežvērtības parasti attiecas uz ražošanas jaudu vai produkciju. Ja vairākas darbības, kuras klasificētas vienā un tajā pašā kategorijā, tiek veiktas tajā pašā iekārtā, šādu darbību jaudas tiek summētas.
3. Nosakot iekārtas kopējo nominālo siltumspēju, lai izlemtu par tās iekļaušanu Kopienas sistēmā, visu to tehnisko vienību nominālā siltumspēja, kuras ir tās daļa un kurās šajā iekārtā tiek sadedzināts kurināmais, tiek summēta. Šīs vienības var būt arī visu veidu katli, degkamburs, turbīnas, sildītāji, kurtuves, sadedzināšanas iekārtas, apdedzināšanas krāsnis, citu veidu krāsnis, cepļi, žāvētāji, dzinēji, kurināmā elementi, ķīmiskie sadedzināšanas un CO₂ uztveršanas bloki (CLC), degļi un termiskās vai katalītiskās pēcsadedzināšanas iekārtas. Šajā aprēķinā neņem vērā vienības ar nominālo siltumspēju, kuras mazāka par 3 MW, un vienības, kurās izmanto vienīgi biomasu. "Vienīgi biomasu izmantojošas vienības" ir vienības, kuras izmanto fosilo kurināmo tikai laikā, kad vienība darbu sāk un beidz.
4. Ja vienībā veic darbību, kurai robežvērtība nav izteikta kā kopējā nominālā siltumspēja, šīs darbības robežvērtībai, pieņemot lēmumu par iekārtas iekļaušanu Kopienas sistēmā, jāpiešķir prioritāte.
5. Ja kādas šajā pielikumā minētās darbības jaudas robežvērtība kādā iekārtā tiek pārsniegta, visas vienības, kurās tiek sadedzināts kurināmais, izņemot vienības bīstamo atkritumu vai sadzīves atkritumu sadedzināšanai, tiek iekļautas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju atļaujā.
6. No 2012. gada 1. janvāra iekļauj visus lidojumus uz lidlauku vai no lidlauka, kas atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, uz ko attiecas Līgums.

Darbības	Siltumnīcas efektu izraisošās gāzes
Kurināmā sadedzināšana iekārtās ar kopējo nominālo siltumspēju, kas pārsniedz 20 MW (izņemot iekārtas bīstamo atkritumu vai sadzīves atkritumu sadedzināšanai)	Oglekļa dioksīds
Minerāleļļu rafinēšana	Oglekļa dioksīds
Koksa ražošana	Oglekļa dioksīds
Metāla rūdas (tostarp sēra rūdas) apdedzināšana vai saķepināšana, tostarp granulēšana	Oglekļa dioksīds
Čuguna vai tērauda ražošana (primārā vai sekundārā), tostarp izmantojot nepārtraukto liešanu, kopējai jaudai pārsniedzot 2,5 tonnas stundā	Oglekļa dioksīds
Melno metālu (tostarp ferosakausējumu) ražošana vai pārstrāde, kurā tiek izmantotas sadedzināšanas vienības, kuru kopējā nominālā siltumspēja ir lielāka par 20 MW. Pārstrādē cita starpā tiek izmantoti velmēšanas stāvi, tvaika pārkarsētāji, atlaidināšanas krāsnis, kaltuvju, lietuvju, pārklājumu un kodināšanas iekārtas	Oglekļa dioksīds
Primārā alumīnija ražošana	Oglekļa dioksīds un perfluorogļūdeņraži
Sekundārā alumīnija ražošana, kurā tiek izmantotas sadedzināšanas vienības, kuru kopējā nominālā siltumspēja ir lielāka par 20 MW	Oglekļa dioksīds
Krāsaino metālu ražošana vai pārstrāde, tostarp sakausējumu ražošana, rafinēšana, liešana u. c., kurā izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā siltumspēja (tostarp kurināmo siltumspēja, kurus izmanto kā reducējošus aģentus) ir lielāka par 20 MW	Oglekļa dioksīds

Darbības	Siltumnīcas efektu izraisošās gāzes
Cementa klinkera ražošana rotācijas krāsnīs ar ražošanas jaudu, kura lielāka par 500 tonnām dienā, vai citu veidu krāsnīs, kuru jauda ir lielāka par 50 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
Kaļķu ražošana, kā arī dolomīta vai magnēzīta apdedzināšana rotācijas krāsnīs vai citu veidu krāsnīs, kuru jauda ir lielāka par 50 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
Stikla, tostarp stikla šķiedras, ražošana iekārtās ar kausēšanas jaudu, kas pārsniedz 20 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
Apdedzinātu keramikas izstrādājumu ražošana, jo īpaši kārniņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, keramikas vai porcelāna ražošana ar jaudu virs 75 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
Minerālvates izolācijas materiālu ražošana, izmantojot stiklu, akmeni vai izdedžus, ar kausēšanas jaudu virs 20 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
Ģipša žāvēšana vai apdedzināšana vai ģipškartona sausā apmetuma plātņu un citu ģipša izstrādājumu ražošana, kur izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā siltumspēja ir lielāka par 20 MW	Oglekļa dioksīds
Celulozes ražošana no koksnes vai citiem šķiedrainiem materiāliem	Oglekļa dioksīds
Papīra vai kartona ražošana, ražošanas jaudai pārsniedzot 20 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
Kvēpu ražošana, karbonizējot tādas organiskās vielas saturošus materiālus kā nafta, gudrons, krekinga un pārtvaices atlikumus, kurā izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā siltumspēja ir lielāka par 20 MW	Oglekļa dioksīds
Slāpekļskābes ražošana	Oglekļa dioksīds un slāpekļa oksīds
Adipīnskābes ražošana	Oglekļa dioksīds un slāpekļa oksīds
Glioksāļa un glioksāļskābes ražošana	Oglekļa dioksīds un slāpekļa oksīds
Amonjaka ražošana	Oglekļa dioksīds
Organisko ķīmisko vielu lielapjoma ražošana krekinga, reforminga, daļējas vai pilnīgas oksidēšanas vai līdzīgos procesos ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 100 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
Ūdeņraža (H ₂) un sintēzes gāzes ražošana reforminga vai daļējas oksidēšanas procesā ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 25 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
Nātrija karbonāta (Na ₂ CO ₃) un nātrija bikarbonāta (NaHCO ₃) ražošana	Oglekļa dioksīds
Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu uztveršana no iekārtām, uz kurām attiecas šī direktīva, lai tās transportētu un uzglabātu ģeoloģiskās uzglabāšanas krātuvēs, kas atļautas saskaņā ar Direktīvu 2009/31/EK	Oglekļa dioksīds
Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu transportēšana pa cauruļvadiem uz ģeoloģiskās uzglabāšanas krātuvēm, kas atļautas saskaņā ar Direktīvu 2009/31/EK	Oglekļa dioksīds
Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu ģeoloģiska uzglabāšana krātuvēs, kas atļautas saskaņā ar Direktīvu 2009/31/EK	Oglekļa dioksīds

Darbības	Siltumnīcas efektu izraisošās gāzes
<p data-bbox="284 259 352 282">Aviācija</p> <p data-bbox="284 320 911 371">Lidojumi no lidlauka vai uz lidlauku, kas atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, uz kuru attiecas Līgums.</p> <p data-bbox="284 405 507 427">Pie šīs darbības nepieder:</p> <p data-bbox="284 465 911 591">a) lidojumi, ko veic vienīgi valstu, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, valdošo monarhu un viņu tuvāko radnieku, valstu vadītāju, valdību vadītāju un valdību ministru pārvadāšanai oficiālos komandējumos, ja tas ir pamatots ar atbilstīgu statusa norādi lidojumu plānā;</p> <p data-bbox="284 629 911 680">b) militāri lidojumi ar militārām lidmašīnām, kā arī muitas un policijas veikti lidojumi;</p> <p data-bbox="284 719 911 815">c) lidojumi, kas saistīti ar meklēšanas un glābšanas darbībām, ugunsdzēsības lidojumi, lidojumi, ko veic humāniem mērķiem, un ātrās medicīniskās palīdzības lidojumi, ko atļāvusi attiecīga kompetentā iestāde;</p> <p data-bbox="284 853 911 904">d) visi lidojumi, ko veic vienīgi saskaņā ar vizuālo lidojumu noteikumiem, kā paredzēts Čikāgas konvencijas 2. pielikumā;</p> <p data-bbox="284 943 911 994">e) lidojumi, kas beidzas lidlaukā, kurā gaisakuģis ir sācis lidojumu un attiecīgā lidojuma laikā nav nosēdies;</p> <p data-bbox="284 1032 911 1151">f) mācību lidojumi, kurus veic vienīgi nolūkā iegūt licenci vai konkrētu kategoriju, kuros piedalās tikai pilota kabīnes apkalpe, ja tas ir pamatots ar atbilstīgu piezīmi lidojumu plānā un ja lidojums nav pasažieru un/vai kravas pārvadāšanas pakalpojums, gaisakuģu pārlidojums vai gaisakuģu nogāde;</p> <p data-bbox="284 1189 911 1263">g) lidojumi, ko veic vienīgi tādēļ, lai veiktu zinātniskus pētījumus vai pārbaudītu, testētu vai sertificētu gaisakuģi vai tā iekārtas neatkarīgi no tā, vai attiecīgās iekārtas izmanto lidojumā vai uz zemes;</p> <p data-bbox="284 1301 911 1352">h) lidojumi, ko veic ar gaisakuģiem, kuru sertificētā maksimālā pacelšanās masa ir mazāka par 5 700 kg;</p> <p data-bbox="284 1391 911 1509">i) lidojumi, ko veic, pamatojoties uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pienākumiem, kuri noteikti saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2408/92 attiecībā uz maršrutiem tālākajos reģionos, kā noteikts Līguma 299. panta 2. punktā, vai uz maršrutiem, kur piedāvātā kapacitāte nepārsniedz 30 000 sēdvietu gadā; un</p> <p data-bbox="284 1547 911 1599">j) lidojumi, uz kuriem attiekto šī darbība, ja nebūtu šā punkta, un kurus veic komerciāls gaisa transporta operators, kas vai nu:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="331 1626 911 1677">— trijos secīgos četru mēnešu laikposmos veic mazāk par 243 lidojumiem laikposmā; vai <li data-bbox="331 1715 911 1767">— veic lidojumus, kuru ikgadējās kopējās oglekļa dioksīda emisijas nepārsniedz 10 000 tonnu gadā. <p data-bbox="331 1794 911 1897">Saskaņā ar šo punktu no šīs direktīvas piemērošanas jomas nedrīkst izslēgt lidojumus, ko veic vienīgi dalībvalstu valdošo monarhu un viņu tuvāko radnieku, valstu vadītāju, valdību ministru pārvadāšanai oficiālos komandējumos.”</p>	<p data-bbox="922 259 1082 282">Oglekļa dioksīds</p>

II PIELIKUMS

Direktīvai 2003/87/EEK pievieno šādu II.a un II.b pielikumu:

"II.a PIELIKUMS

Dalībvalstīm izsolāmo kvotu procentuālā apjoma palielināšana saskaņā ar 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu Kopienas solidaritātes un izaugsmes labad, lai samazinātu emisijas un pielāgotos klimata pārmaiņu ietekmei

	Dalībvalsts daļa
Beļģija	10 %
Bulgārija	53 %
Čehija	31 %
Igaunija	42 %
Grieķija	17 %
Spānija	13 %
Itālija	2 %
Kipra	20 %
Latvija	56 %
Lietuva	46 %
Luksemburga	10 %
Ungārija	28 %
Malta	23 %
Polija	39 %
Portugāle	16 %
Rumānija	53 %
Slovēnija	20 %
Slovākija	41 %
Zviedrija	10 %

II.b PIELIKUMS

KVOTU SADALĪJUMS, KURUS DALĪBVALSTIS IZSOLA SASKAŅĀ AR 10. PANTA 2. PUNKTA c) APAKŠPUNKTU UN KAS ATSPUGUĻO ATSEVIŠĶU DALĪBVALSTU IEPRIEKŠĒJOS CENTIENUS PANĀKT SILTUMNĪCAS EFEKTU IZRAISOŠO GĀZU EMISIJU SAMAZINĀŠANOS PAR 20 %

Dalībvalsts	2 % no Kioto protokola bāzes sadalījuma procentos
Bulgārija	15 %
Čehija	4 %
Igaunija	6 %
Ungārija	5 %
Latvija	4 %
Lietuva	7 %
Polija	27 %
Rumānija	29 %
Slovākija	3 %